

ความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขางานก่อสร้าง
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์

ของ

นางสาวอารมย์ ทิมจำลอง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา

สิงหาคม 2542

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

132466

ความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
อารมย์ ทิมจำลอง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
สิงหาคม 2542

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจใน วิทยาเขต สาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร คือ การพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้างสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร ในวิทยาเขตต่าง ๆ 5 วิทยาเขต จำนวน 77 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t (t - test) และค่า F (F - test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้างสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร คือ การพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ปรากฏว่า ครูธุรกิจมีความต้องการพัฒนาวิชาการมากในทุกข้อ

2. ครูธุรกิจที่มีอายุแตกต่างกัน มีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ครูธุรกิจที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ครูธุรกิจที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ครูธุรกิจที่มีสถานที่ทำงานปัจจุบันแตกต่างกัน มีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น ในทุกด้าน และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

NEED FOR ACADEMIC DEVELOPMENT OF BUSINESS TEACHERS
IN BUILDING CAMPUS RAJAMANGALA INSTITUTE OF
TECHNOLOGY, BANGKOK.

AN ABSTRACT
BY
AROM TIMCHAMLONG

Presented in partial fulfillment of requirements for the
Master of Education degree in Business Education
At Srinakharinwirot University
August, 1999

The main purpose for the research is to study the developing requirement for the Building Construction Diploma level business teachers in Rajamangala Institute of Technology, Bangkok, to develop themselves managed by their own campus, by Rajamangala Institute of Technology, mentioned especially in teaching method, audio - visual method also the measuring and evaluating method.

The important main population for this research is 77 building construction business teachers, 5 campus in Rajamangala Institute of Technology.

A simple implement for collecting the information is by questionnaire items. The statistic information analysis is in touch by percentage, arithmetic mean value, standard variation value, plus t (t - test) and F (F - test) value.

The result for the research analysis is

1. The business teaches requirement for higher developing in Building Construction College, Rajamangala Institute of Technology, Bangkok is due to develop themselves in information knowledge, teaching method, audio - visual method, measurement and evaluation method. They must be developed by the Institute or other Department.

The conclusion for the business teachers requirement is all of their knowledge information must be developed.

2. The differences in ages for business teachers need to be developed by themselves, by the campus and by Rajamangala Institute is absolutely no differences in all statistic view from the side.

3. The difference in educational qualification for business teachers is self - developed in acknowledgement. The development must be set up and developed by Rajamangala Institute of Technology.

Absolutely no difference in all statistic view from the side.

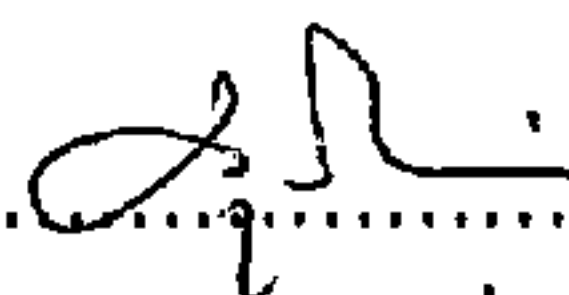
4. The differences for teaching experienced business teachers are educational self - developed, measurement and evaluation developed by the campus in differed and the difference for teaching developed by Rajamangala Institute of Technology differed in statistic significant is at .05 level.

5. The different teaching places for business teachers need to be developed themselves in teaching method. It is differed. The campus development is differed and the development by Rajamangala Institute of Technology in differed in statistic significant at .05 level.

คณะกรรมการควบคุมและกรรมการสอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ เรื่อง ความต้องการพัฒนา
วิชาการของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร
ของนางสาวอารมย์ ทิมจำลอง แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

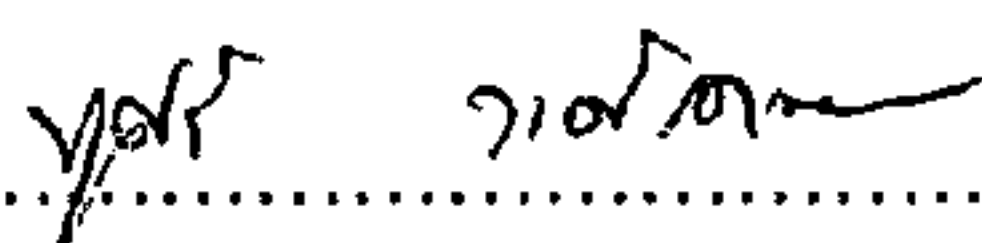
..........ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี)

..........กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพียรุ ลิ้มไทย)

คณะกรรมการสอบ

..........ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี)

..........กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพียรุ ลิ้มไทย)

..........กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..........ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพียรุ ลิ้มไทย)

..........รักษาการหัวหน้าภาควิชาบริหารธุรกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพียรุ ลิ้มไทย)

วันที่ 20 สิงหาคม 2542

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถให้คำปรึกษาแนะนำอย่างดียิ่ง จาก รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธมณี ประธานกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลี้มไทย กรรมการ และรองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ ที่กรุณาร่วมเป็นกรรมการสอบ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทั้ง 3 ท่าน เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สำอานค์ งามวิชา อาจารย์กรกนก รุจินาม ที่ได้กรุณาตรวจ แก้ไข และให้คำแนะนำต่าง ๆ ในการสร้างแบบสอบถาม ทำให้การวิจัยครั้งนี้ลุล่วงไปด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ที่ให้การสนับสนุนทุกท่าน ที่ไม่สามารถกล่าวนามในที่นี้ได้ และสุดท้ายขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ให้กำลังใจในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้

คุณค่าอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบสำหรับ คุณพ่อ คุณแม่ ญาติพี่น้อง และครูอาจารย์ทุกท่านที่เมตตาให้การอบรมสั่งสอน ให้ความรู้ และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

อารมย์ ทิมจำลอง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร.....	6
ความหมายของการพัฒนาบุคลากร.....	6
ความสำคัญของการพัฒนาบุคลากร.....	8
หลักการพัฒนาบุคลากร.....	8
วิธีการพัฒนาบุคลากร.....	10
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร.....	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอน.....	14
ด้านเนื้อหาวิชา.....	14
ด้านวิธีการสอน.....	15
ด้านสื่อการสอน.....	17
ด้านการวัดและประเมินผล.....	19
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอน.....	22
การจัดการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.....	23
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาช่างก่อสร้าง.....	25
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	29
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	29
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	31
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31

สารบัญ

บทที่	หน้า
3 การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	32
4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	50
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	50
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
อภิปรายผล.....	54
บรรณานุกรม.....	58
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือ.....	64
ภาคผนวก ข แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	66
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	75

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงความถี่ และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และสถานที่ทำงานปัจจุบัน.....	36
2 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนาวิชาการ โดยตนเอง ของครูธุรกิจจำแนกเป็นรายข้อ.....	37
3 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนา วิชาการโดยวิทยาเขตจัดขึ้น ของครูธุรกิจ จำแนกเป็นรายข้อ.....	38
4 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนาวิชาการ โดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลหรือ ของครูธุรกิจ จำแนกเป็นรายข้อ.....	39
5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนา วิชาการโดยตนเองการพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้นและการพัฒนา โดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ของครูธุรกิจจำแนกตามอายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และสถานที่ทำงานปัจจุบัน	42
6 แสดงผลการเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง โดยวิทยาเขตจัดขึ้น และโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามอายุ.....	43
7 แสดงผลการเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจในการพัฒนา โดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามวุฒิการศึกษา.....	44
8 แสดงผลการเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจในการพัฒนา โดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน.....	44
9 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน.....	45
10 ผลการเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขต จัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ของครูธุรกิจ จำแนกตาม สถานที่ทำงานปัจจุบัน.....	46

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

- 11 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการพัฒนาวិชาการโดยตนเอง
โดยวิทยาเขตจัดขึ้น และโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตาม
สถานที่ทำงานปัจจุบัน..... 47
- 12 แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจใน
วิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
เขตกรุงเทพมหานคร.....48

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพนั้น ครูนับว่ามีบทบาทสำคัญยิ่ง เพราะครูเป็นตัวจักรสำคัญต่อการจัดระบบ และดำเนินการเรียนการสอนแก่บุตรธิดา ให้ได้รับการศึกษาอย่างถูกต้อง เพื่อสนองความต้องการของประชาชนทุกภูมิภาค โดยเน้นการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน (สงวน อินตะจวง. 2529:1 อ้างอิงจาก กรมวิชาการ. 2521:426) ในการที่จะให้ครู มีความสมบูรณ์ในบทบาทของการถ่ายทอดความรู้ได้เหมาะสม เป็นบุคคลที่มีความรู้ มีทักษะในการสอนและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ครูจะต้องได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการสอน ดังนั้นก่อนที่จะทำการสอนจึงได้จัดให้มีการอบรมสัมมนาครูผู้สอน

การปรับปรุงคุณภาพการศึกษาโดยเฉพาะในด้านการพัฒนาบุคลากร ควรเน้นการพัฒนาด้านวิชาการ เพราะสังคมกำลังพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไป หากบุคลากรไม่มีการปรับปรุงพัฒนา ก็จะเป็นคนล้าสมัย ประสบการณ์ที่ได้รับถ่ายทอดมาตั้งแต่เดิมเพียงอย่างเดียว นั้นไม่เหมาะสมกับสังคมปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งจำเป็นที่จะต้องนำวิธีการใหม่ๆ มาใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพของครู (นพ พงษ์ บุญจิตราดุลย์. 2527 : 210)

การพัฒนาบุคลากรครูสำคัญอย่างยิ่งโดยเฉพาะในด้านการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรที่เปลี่ยนแปลงหรือได้มีการพัฒนาด้านวิชาการต่าง ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี รวมทั้งด้านสังคมศาสตร์ ทำให้เกิดปัญหาต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาสำหรับครูพอ ๆ กับก่อให้เกิดปัญหาในด้านแผนการศึกษาทั้งหมด ด้วยความเจริญก้าวหน้าทางจิตวิทยาการเรียนรู้ในเรื่องเกี่ยวกับความเจริญงอกงาม และการพัฒนาของมนุษย์ รวมทั้งวิธีการสอนต่าง ๆ การคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จึงก่อให้เกิดความต้องการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องกัน นอกจากนั้นครูทั้งหลายก็มีความแตกต่างในด้านการศึกษาที่ได้ศึกษามา ทั้งระดับการศึกษา และประเภทการศึกษา ดังนั้นจึงมีความแตกต่างกันในด้านคุณภาพการศึกษา จึงควรจัดให้มีแผนงานพัฒนาบุคลากรในระบบโรงเรียน (สุริยา อยู่สุขเจริญ. 2537:1 อ้างอิงจาก เมธี ปิณฑนันทน์. 2529:107)

การเรียนการสอนวิชาชีพนั้น ลักษณะวิชาส่วนใหญ่เป็นทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และฝึกปฏิบัติจริง อาจารย์ผู้สอนต้องมีบทบาทสำคัญอย่างมาก ในการถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจ และสามารถปฏิบัติงานได้จริง มีคุณธรรม และจริยธรรม มีความพร้อมทั้งสติปัญญาที่จะแก้ไขปัญหา และปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ได้อย่างเหมาะสมกับสภาพของสังคม การเมือง เทคโนโลยี เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม อาจารย์ผู้สอนมีหน้าที่โดยตรงที่จะผลิตนักศึกษาให้มีคุณภาพตามความต้องการของตลาดแรงงาน อาจารย์ผู้สอนในสาขาธุรกิจก็เช่นเดียวกับครูผู้สอน

วิชาช่างก่อสร้าง ที่จะต้องสอนทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ต้องทุ่มเทร่างกาย แรงใจ และอุทิศเวลาให้กับผู้เรียนได้รับความรู้ ความคิด และทักษะ (พิเชษฐ์ คงทน. 2528:31)

จากการที่ได้สัมภาษณ์ครูผู้สอน พบว่า ปัญหาประการหนึ่งของการพัฒนา คือ ครูและ ผู้บริหารต่างก็ไม่ทราบความต้องการของการพัฒนา ทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างไม่มีทิศทาง อีกทั้งไม่ทราบวัตถุประสงค์ของสถาบันหรือวิทยาเขตอย่างแท้จริง และทางสถาบัน หรือวิทยาเขตก็ไม่ทราบความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจเช่นกัน ดังนั้น แม้ว่าครูธุรกิจพยายามหาทางปรับปรุงคุณภาพการสอน และการทำงานของตนให้ดีขึ้น ซึ่งอาจจะไม่สอดคล้องกับความต้องการของสถาบัน หรือวิทยาเขต ทำให้การพัฒนาบุคลากรไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร เสียเวลา สิ้นเปลืองทรัพยากร ดังนั้นหากได้ทราบความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจแล้ว จึงนำแนวคิดนั้นมาจัดการพัฒนาครูธุรกิจก็ทำให้เกิดประโยชน์มากกว่า และประหยัดทรัพยากรอีกด้วย

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจ ในวิทยาเขตที่สอนสาขาช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร ว่ามีความต้องการพัฒนาวิชาการด้านใด เพื่อได้ข้อมูลนำไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ให้เป็นประโยชน์ต่อการบริหาร ทำให้มีการจัดโครงการพัฒนาบุคลากรทางด้านวิชาการแก่ครูผู้สอน และผู้บริหาร เพื่อให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาวิชาการ ใน 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ของครูธุรกิจ ในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร ในการพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาวิชาการในการพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ของครูธุรกิจ ในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง ตามตัวแปร คือ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ความสำคัญของการวิจัย

เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหาร ฝ่ายพัฒนาบุคลากร และผู้ที่เกี่ยวข้อง นำผลการศึกษาค้นคว้าไปเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการวางแผนการพัฒนาวิชาการของบุคลากรและ พัฒนาการปฏิบัติงานให้ตรงกับความต้องการของครูธุรกิจ ในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง เพื่อส่งผลให้การจัดการศึกษา ของวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้างมีคุณภาพที่ดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขางานก่อสร้าง สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขางานก่อสร้าง สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 77 คน จาก 5 วิทยาเขต คือ

2.1 วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ	จำนวน 35 คน
2.2 วิทยาเขตนนทบุรี	จำนวน 9 คน
2.3 วิทยาเขตพระนครเหนือ	จำนวน 17 คน
2.4 วิทยาเขตอุเทนถวาย	จำนวน 8 คน
2.5 วิทยาเขตศาลายา	จำนวน 8 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ

- 3.1.1 อายุ
- 3.1.2 วุฒิการศึกษา
- 3.1.3 ประสบการณ์ในการทำงาน
- 3.1.4 สถานที่ทำงานปัจจุบัน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการพัฒนาวิชาการ ของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขางานก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร ในการพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ

- 3.2.1 ด้านเนื้อหาวิชา
- 3.2.2 ด้านวิธีการสอน
- 3.2.3 ด้านสื่อการสอน
- 3.2.4 ด้านการวัดและประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความต้องการพัฒนาวิชาการ หมายถึง เจตคติในการสอน และทักษะในการสอนและความจำเป็นของครูธุรกิจที่ต้องมีการพัฒนาเพื่อเพิ่มพูน ความรู้ความสามารถทางวิชาการทางด้านการสอน ทักษะในการปฏิบัติงาน เพื่อเจตคติในการทำงาน รับรู้เทคนิคในการสอน ในการปฏิบัติงาน เพื่อเสริมสร้างการส่งเสริมประสิทธิภาพทางด้านการเรียนการสอน และการปฏิบัติหน้าที่ 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะคือ

1.1 การพัฒนาโดยตนเอง หมายถึง กระบวนการส่งเสริมตนเอง ให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการสอน การปฏิบัติงาน โดยการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง จาก การอ่านหนังสือ หรือค้นคว้าด้วยตนเอง โดยแบ่งออกเป็น

1.1.1 ด้านเนื้อหาวิชา หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ ทั้งทางด้านทฤษฎี และปฏิบัติเป็นอย่างดี

1.1.2 ด้านวิธีการสอน หมายถึง ความสามารถในการใช้เทคนิควิธีสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา ลำดับชั้น มีความแม่นยำ และให้ประโยชน์ในแง่การนำไปใช้ ตลอดจนมีการกระตุ้นให้นักศึกษาได้ใช้ความคิดของตนเอง

1.1.3 ด้านสื่อการสอน หมายถึง ความสามารถในการจัดหา การใช้ และการพัฒนาสื่อการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ ช่วยให้การเรียนน่าสนใจ และเข้าใจง่ายขึ้น

1.1.4 ด้านการวัดและประเมินผล หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ในวิธีการวัดผล การศึกษาตามระเบียบ ความสามารถในการสร้างแบบทดสอบ การวิเคราะห์ข้อสอบ และการให้คะแนนตามเกณฑ์การวัดและประเมินผลของสถาบัน

1.2 การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น หมายถึง กระบวนการส่งเสริมให้ครูธุรกิจ มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และเจตคติที่ดี ต่อการสอนโดยวิทยาเขตริเริ่มจัดขึ้น โดยแบ่งออกเป็น

1.2.1 ด้านเนื้อหาวิชา หมายถึง การส่งเสริมให้มีโอกาสศึกษาต่อ เขียนเอกสารประกอบรายวิชาที่สอน เผยแพร่เอกสารงานทางวิชาการ จัดสัมมนาทางวิชาการ

1.2.2 ด้านวิธีการสอน หมายถึง การส่งเสริมการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอน จัดทำคู่มือวิชาการสอน และแผนการสอน เพื่อให้เกิดทักษะการริเริ่มกิจกรรมการเรียนการสอนแนวใหม่ ๆ

1.2.3 ด้านสื่อการสอน หมายถึง การส่งเสริมการสอนและการใช้สื่อทัศนวัสดุ ประกอบการสอน การผลิตสื่อการสอน การจัดเก็บสื่ออย่างเป็นระบบ จัดอบรมการใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย

1.2.4 ด้านการวัดและประเมินผล หมายถึง จัดทำคู่มือการประเมินผล กำหนดเกณฑ์ให้เป็นไปในแนวเดียวกัน จัดอบรมการวัดและประเมินผล

1.3 การพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล หมายถึง กระบวนการส่งเสริมให้ครูธุรกิจมีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการสอน โดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล หรือ หน่วยงานอื่นริเริ่มจัดขึ้น โดยแบ่งออกเป็น

1.3.1 ด้านเนื้อหาวิชา หมายถึง ส่งเสริมงานวิจัย จัดประชุมอบรมสัมมนาทางวิชาการ บริการด้านข่าวสารต่าง ๆ

1.3.2 ด้านวิธีการสอน หมายถึง จัดโครงการฝึกอบรมเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอน มุ่งส่งเสริมเทคนิควิธีการสอนใหม่ ๆ

1.3.3 ด้านสื่อการสอน หมายถึง ส่งเสริมการผลิต และเลือกซื้อสื่อการสอน สนับสนุนงบประมาณในการผลิต และเลือกซื้อสื่อการสอน จัดอบรมการใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย

1.3.4 ด้านการวัดและประเมินผล หมายถึง การกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ส่งเสริมให้ครูธุรกิจมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล จัดอบรมการวัดและประเมินผล

2. วิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง หมายถึง สถานศึกษาที่ทำการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม ได้แก่ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขตนนทบุรี วิทยาเขตพระนครเหนือ วิทยาเขตอุเทนถวาย วิทยาเขตศาลายา

3. ครูธุรกิจ หมายถึง ผู้สอนที่ทำหน้าที่สอนประจำ ด้านบริหารธุรกิจในวิชาเลือกด้านบริหารธุรกิจ ของสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร
 - 1.1 ความหมายของการพัฒนาบุคลากร
 - 1.2 ความสำคัญของการพัฒนาบุคลากร
 - 1.3 หลักการพัฒนาบุคลากร
 - 1.4 วิธีการพัฒนาบุคลากร
 - 1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอน
 - 2.1 ด้านเนื้อหาวิชา
 - 2.2 ด้านวิธีการสอน
 - 2.3 ด้านสื่อการสอน
 - 2.4 ด้านการวัดและประเมินผล
 - 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. การจัดการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
4. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างก่อสร้าง

เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร

ความหมายของการพัฒนาบุคลากร

บุญทัน ดอกไธสง และ เอ็ด สาระภูมิ (2528 : 155) ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนาบุคลากรในองค์กรนั้น ให้มีลักษณะเป็นพลวัต (dynamics) คือ มีลักษณะเคลื่อนไหว และไวต่อการรับรู้ และการปรับตัว และพร้อมที่จะละลายพฤติกรรมของตนเอง เพื่อทำงานร่วมกับเพื่อน

วาสนา สิงห์โกวินท์ (2528 : 156) ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนาบุคคล หมายถึง การพัฒนาบุคคลทางด้านวิชาการ ควรทำพร้อม ๆ กับการพัฒนาทางจิตใจ โดยการปฏิบัติความดีด้านจิตใจ การพัฒนาบุคคลในองค์กรนั้น ๆ จึงจะได้รับผลสูงสุด ด้วยการลงทุนน้อยที่สุด เพราะตราบดีที่จิตใจของบุคคลในองค์กรเจริญขึ้น ผลการทำงานในองค์กรย่อมดีขึ้น เจริญขึ้นเป็นเงาตามตัวตามลำดับขั้นของจิตใจที่ได้รับการพัฒนา

พะยอม วงศ์สารศรี (2534 : 193) ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนา หมายถึง การทำให้มีคุณภาพมากขึ้น ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับบุคคลก็คือ การดำเนินการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานที่ตนรับผิดชอบ ให้มีคุณภาพประสบความสำเร็จเป็นที่น่าสนใจแก่องค์กร

เมธี ปิยะคุณ (2535 : 11) ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนาบุคคลเป็นกิจกรรมส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้เฉพาะอย่างของบุคคล เพื่อปรับปรุงและเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ ทักษะ หรือความชำนาญการ และทัศนคติอันเหมาะสม จนสามารถก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรม และทัศนคติ เพื่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ เพื่อยกมาตรฐานการปฏิบัติงานให้อยู่ในระดับสูงขึ้น และทำให้บุคคลมีความเจริญก้าวหน้าในงาน

จิระภา รัตนวิบูลย์ (2540 : 71) ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง การทำให้เจริญในทุกองค์การ ไม่ว่าภาครัฐ หรือเอกชน จึงมีการพัฒนาคนในองค์กรนั้น ๆ อยู่เสมอ ซึ่งการพัฒนานั้น มีอยู่มากมายหลายวิธี แต่โดยลักษณะของการพัฒนาคนในองค์กรนั้น มีลักษณะจัดคนเป็นทรัพยากรชนิดหนึ่ง เรียกว่า ทรัพยากรมนุษย์ เช่นเดียวกับเงิน และวัสดุต่าง ๆ จึงต้องมีการพัฒนาเพื่อให้สามารถใช้ได้อย่างคุ้มค่า

พิสิทธิ์ สารวิจิตร (2540 : 83) ได้ให้ความหมายว่า การพัฒนาตนเอง หมายถึง การพัฒนาปลูกสร้างคุณสมบัติ คุณธรรม นิสัย เจตคติ ความสามารถ ความชำนาญ ความคิด ความรู้ ความเข้าใจให้เกิดขึ้นในตนเอง เพื่อช่วยให้ตนเองเป็นบุคคลที่มีความสุข ความเจริญ ความสมบูรณ์ และเป็นประโยชน์แก่ตนเอง สังคม ประเทศชาติ และหน่วยงานอย่างสอดคล้องเหมาะสมกับความถนัด ความสนใจ ศักยภาพ และความสามารถของตนเอง โดยสรุป คือ ให้บรรลุการมีชีวิตที่สมบูรณ์

สมเกียรติ สุพรรณชนะบุรี (2540 : 3) ได้ให้ความหมายว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development : HRD) หมายถึง การจัดประสบการณ์เรียนรู้ขององค์กร หรือ นายจ้างให้แก่พนักงาน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งจะให้โอกาสแต่ละคนได้เจริญเติบโตได้ตามศักยภาพ

จำนง อติวัฒนสิทธิ์ (2541 : 21) ได้ให้ความหมายว่า การพัฒนา (Development) หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงที่มุ่งดำเนินไป เพื่อบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่วางไว้ การพัฒนาสามารถดำเนินการได้ในด้านต่าง ๆ และจะต้องดำเนินไปตามแผน หรือขั้นตอนที่วางไว้ พร้อมกับมีการประเมินผลการดำเนินการนั้น ๆ ว่า เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่

สรุปความหมายของการพัฒนาบุคลากรได้ว่า การพัฒนาบุคลากร หมายถึง วิธีการต่าง ๆ ที่มุ่งให้บุคลากรในองค์กรมีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และเจตคติที่ดีในการปฏิบัติงานเพื่อยกมาตรฐานการปฏิบัติงานให้สูงขึ้น และตนเองมีความก้าวหน้าในงานอันจะเป็นผลให้การปฏิบัติงานนั้นมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายที่วางไว้

ความสำคัญของการพัฒนาบุคลากร

สมาน รังสิโยกฤษณ์ (2530 : 83) สรุปความสำคัญของการพัฒนาบุคลากรว่า เป็นสิ่งจำเป็นต่อประสิทธิภาพของงานเป็นอย่างมาก กล่าวคือ เมื่อได้มีการบรรจุแต่งตั้งบุคคลเข้าทำงาน ก็มิได้หมายความว่า จะสามารถทำงานได้ทันทีเสมอไป จำเป็นต้องมีการอบรม แนะนำเบื้องต้นแก่ผู้เข้าทำงานใหม่ (Orientation) ในบางกรณีอาจต้องมีการอบรมถึงวิธีการทำงาน (Inservice Training) ไปด้วย

พะยอม วงศ์สารศรี (2534 : 194) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาบุคลากรว่า เพื่อพัฒนาบุคคลในองค์การให้มีความรู้อย่างพอเพียง เพื่อที่จะปฏิบัติงาน มีทัศนคติที่ดีต่องานเมื่อถ้าคนเรามีความพึงพอใจงาน ย่อมส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงาน และมีความสามารถทำงานอย่างชำนาญชาญ หรือกล่าวได้ว่ามีทักษะในงานนั้น ๆ เป็นอย่างดี

สมควร ทรัพย์บำรุง (2539 : 19) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาบุคลากรว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อขจัดความไม่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการยกระดับความรู้ ทักษะ และทัศนคติของพนักงาน หรือเจ้าหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อนำไปสู่ประสิทธิผลขององค์การ

สรุปได้ว่า การพัฒนาบุคลากรเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะสามารถทำให้บุคคลได้รับความรู้ ความชำนาญเพิ่มขึ้น สามารถติดตามวิทยาการซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลาได้ทันทั่วทั้ง นอกจากจะช่วยให้ตนเองก้าวหน้าในหน้าที่การงานแล้ว ยังทำให้หน่วยงานได้รับผลผลิตเพิ่มขึ้น และลดความสิ้นเปลืองที่จะเกิดขึ้นได้อย่างมาก ซึ่งเป็นเป้าหมายสูงสุดของทุกหน่วยงาน และเป็นการเพิ่มขวัญ และกำลังใจในการทำงาน

หลักการพัฒนาบุคลากร

เมธี ปิณฑานนท์ (2529 : 107-108) ได้ให้หลักการพัฒนาคู ซึ่งอาจสรุปได้ดังนี้

1. ประสิทธิผลของระบบงานขึ้นอยู่กับทักษะของสมาชิก ของคณะบุคคลในองค์การ ประสิทธิผลของปัจเจกบุคคลจะเพิ่มขึ้น ถ้าระบบงานให้โอกาสหรือจัดการพัฒนาความสามารถของบุคลากร

2. การพัฒนาเป็นกิจกรรมที่เริ่มตั้งแต่การรับบรรจุเข้าทำงานไปจนกระทั่งปลดเกษียณ การพัฒนาเป็นความต้องการที่บุคลากรทุกคนต้องให้มีอยู่ตลอดไป

3. ระบบงานจะต้องให้โอกาสแก่บุคลากรได้พัฒนาประสบการณ์อย่างกว้างขวาง และในหลาย ๆ โปรแกรม เพื่อสมาชิกทุกคนในระบบงาน

4. โปรแกรมต่าง ๆ ในการพัฒนาบุคคลจัดทำขึ้นเพื่อให้โอกาสแก่ปัจเจกบุคคลได้พัฒนาตนเอง

5. ความมุ่งประสงค์เบื้องต้นของโปรแกรมพัฒนา ก็เพื่อให้ระบบโรงเรียนสามารถบรรลุเป้าประสงค์ โดยมุ่งที่การเรียนรู้ของบุคลากรในอันที่จะปรับปรุงประสิทธิผลของตนเองเพื่องานที่ได้รับมอบหมาย

6. การพัฒนาเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของปัจเจกบุคคล ซึ่งจะทำให้บุคคลมีความสามารถ และตั้งใจที่จะเสียสละตนให้กับเป้าประสงค์ของระบบโรงเรียน อันจะเป็นการจูงใจบุคคลให้ทราบว่า การพัฒนาเป็นทางที่ก่อให้เกิดความพอใจที่ต้องการ

7. โปรแกรมการพัฒนามุ่งที่จะให้ได้รับความต้องการในการพัฒนาของระบบทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นหน่วย กลุ่ม หรือปัจเจกบุคคล ดังนั้น การวางแผนการพัฒนาย่อมจะต้องเกี่ยวข้องกับการทบทวนบทบาทขององค์การ บทบาทของแต่ละหน่วยงาน และบทบาทของแต่ละบุคคลในแต่ละหน่วยงาน รวมทั้งวิธีการที่จะให้หน่วยงานแต่ละหน่วยงานก้าวหน้ากว่าที่เป็นอยู่ไปจนถึงบทบาทในอนาคตด้วย

8. ระบบโรงเรียนมีความต้องการที่จะต้องมีการกระจายอำนาจมากขึ้น โดยมุ่งที่จะสร้างให้ปัจเจกบุคคลมีประสิทธิผลในงานที่จะได้รับมอบหมายให้ทำและอุทิศตนให้กับเป้าประสงค์ของหน่วยงาน

9. ระบบโรงเรียนมีความต้องการที่จะต้องจัดให้มีการวางแผนกำลังคนเพื่อพัฒนาบุคคลที่มีอยู่ และบุคคลที่สรรหาใหม่

พนัส หันนาคินทร์ (2530 : 132-133) ได้ให้หลักการในการพัฒนาบุคลากร ซึ่งอาจสรุปได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของโรงเรียนย่อมขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน
2. การพัฒนาคน เป็นกิจกรรมตั้งแต่เกิดจนตาย
3. ระบบโรงเรียนมีหน้าที่ที่จะต้องเสริมสร้างประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งเพื่อเตรียมคนไปรับหน้าที่ใหม่ และปรับปรุงงานที่ทำอยู่เดิมให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น
4. เพื่อปรับปรุงคุณภาพของระบบโรงเรียนให้สูงขึ้น
5. ระบบโรงเรียนควรถือว่า การพัฒนาบุคคลนั้นเป็นการลงทุนรูปหนึ่งที่จะให้ผลในระยะยาว

สรุปได้ว่า หลักการพัฒนาบุคลากรจะต้องคำนึงถึงความต้องการของสถาบันหรือวิทยาเขต และคำนึงถึงความต้องการของครู แผนพัฒนาบุคลากรครูทั้งระยะสั้น ระยะยาว เพราะการพัฒนาเป็นการจูงใจในการปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงาน เป็นโอกาสพัฒนาความสามารถของบุคลากร เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของปัจเจกบุคคลในการเสียสละตนให้กับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ขององค์การ

วิธีการพัฒนาบุคลากร

พนัส หันนาคินทร์ (2530 : 135-149) กล่าวถึง การพัฒนาตัวเองของแต่ละบุคคลไว้ว่า บุคลากรแต่ละคนควรมีแผนการปรับปรุงตัวเอง ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาของสถาบัน ทั้งนี้ ตัวบุคคลก็ต้องเข้าใจถึงบทบาท และหน้าที่ของตัวเองอย่างแจ่มแจ้งแล้ว จึงจะสามารถทราบได้ว่า ตัวเองควรจะปรับและพัฒนาตัวเองอย่างไร จึงจะปฏิบัติตามบทบาทที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการพัฒนาบุคลากรจัดได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. กิจกรรมที่บุคลากรอาจทำตามลำพัง ได้แก่
 - 1.1 การอ่าน หรือการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
 - 1.2 การค้นคว้า หรือการศึกษาทางด้านวิชาชีพ หรือวิชาการ เช่น การเขียนตำรา หรือคำสอนขึ้นมาให้นักเรียนใช้
 - 1.3 การหมุนเวียนตำแหน่ง
 - 1.4 การทดลอง และวิจัย
 - 1.5 การไปสังเกตการสอน หรือการทำงานในโรงเรียนอื่น
 - 1.6 การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน
 - 1.7 การมีส่วนร่วมในการบริหารของโรงเรียน
 - 1.8 การลาหยุด เพื่อการศึกษาต่อทั้งในและนอกประเทศ
 - 1.9 การติดตามความเจริญของตัวเองเพื่อปรับปรุงตัวเองอยู่เสมอ
2. กิจกรรมส่งเสริมครูประจำการที่จัดเป็นหมู่คณะ ได้แก่
 - 2.1 การบรรยาย หรืออภิปรายโดยวิทยากร เช่น การบรรยายเป็นชุด หรือการ อภิปรายเป็นคณะ
 - 2.2 การให้ผู้เข้าฝึกอบรมมีบทบาทร่วมกันในการพิจารณาปัญหาและหาทางแก้ ปัญหา กิจกรรมประเภทนี้ได้แก่
 - 2.2.1 การสัมมนา
 - 2.2.2 การประชุมปรึกษาหารือ
 - 2.2.3 การอภิปราย
 - 2.2.4 การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ
 - 2.2.5 การจัดครูในรูปกรรมการต่าง ๆ
 - 2.2.6 การสาธิต
 - 2.2.7 การนิเทศ
 - 2.2.8 การสั่งสอน หรือสอนแนะ
 - 2.2.9 การแสดงบทบาทสมมติ
 - 2.2.10 การศึกษาเฉพาะกรณี

วิไล แยมสาขา (2541 : 47) กล่าวว่า ในแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) ได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาประเทศเพื่อให้สามารถก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นคง และแข่งขันกับนานาประเทศได้อย่างมีศักดิ์ศรีบนพื้นฐานแห่งความเป็นคนไทย โดยเน้นการพัฒนาคนให้เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาในด้านอื่น ๆ เพื่อให้ประชาชน และครอบครัวมีความสุข ชุมชน และสังคมมีสันติ การศึกษาจึงนับว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาศักยภาพ ความสามารถตลอดจนคุณลักษณะต่าง ๆ ของบุคคลในอันที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาครอบครัวและชุมชนต่อไป

จากการศึกษาวิธีการในการพัฒนาบุคลากร เพื่อให้ครูมีความรู้ ความสามารถที่กล่าวมานั้น จะเห็นว่า การพัฒนาบุคลากรกระทำได้หลายวิธี และเลือกใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการพัฒนาวิชาการ และลักษณะงานสอนของแต่ละหน่วยงานที่รับผิดชอบจะเลือกใช้ โดยคำนึงถึงโอกาสความเหมาะสม และความต้องการของครูธุรกิจเป็นสำคัญ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร

สุวรรณี ศรีคุณ (2521 : 55 - 60) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการพัฒนาด้านวิชาการของอาจารย์วิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิระดับปริญญาตรีมีปัญหาด้านการส่งเสริมให้อาจารย์มีโอกาสศึกษาต่อเพื่อเพิ่มคุณวุฒิ มากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิสสูงกว่าระดับปริญญาตรี อาจารย์ที่สอนระดับชั้นต่างกัน มีความต้องการในการส่งเสริมงานวิจัย และการพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอนแตกต่างกัน อาจารย์ที่มีอายุราชการต่างกัน มีความต้องการในการส่งเสริมให้อาจารย์มีโอกาสศึกษาต่อต่างกัน ในด้านการส่งเสริมงานวิจัยและพิมพ์เผยแพร่คู่มือการสอน อาจารย์หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ มีปัญหาด้านการพัฒนาทางด้านนี้มากที่สุด อาจารย์หมวดวิชาภาษาไทยมีปัญหาน้อยที่สุด และอาจารย์หมวดสังคมศาสตร์ มีความต้องการพัฒนาทางด้านนี้มากที่สุด อาจารย์หมวดวิชาภาษาไทยมีความต้องการน้อยที่สุด ในด้านการส่งเสริมให้อาจารย์มีโอกาสศึกษาต่อ อาจารย์หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ มีความต้องการพัฒนาทางด้านนี้มากที่สุด อาจารย์หมวดวิชาภาษาไทยมีความต้องการน้อยที่สุด

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2524 : 85 - 93) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทด้านการพัฒนาอาจารย์ของอธิการวิทยาลัยครู โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ อธิการวิทยาลัยครู จำนวน 34 คน อาจารย์ผู้ปฏิบัติงาน 414 คน สรุปผลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า อธิการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาอาจารย์ 6 ด้าน ในระดับสูง คือ การประชุมอบรม สัมมนา ศึกษาต่อ และบรรยายทางวิชาการ การผลิตเอกสารประกอบการสอน เขียนบทความและตำรา การวิจัยค้นคว้าและทดลองทางวิชาการ ส่วนความคิดเห็นของอาจารย์ผู้ปฏิบัติงาน ให้ความเห็นว่าการพัฒนาบุคลากรโดยวิธีดังกล่าวข้างต้นได้รับการพัฒนาในระดับน้อย

รัตนา สุขปรดี (2528:162-163) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาอาจารย์ด้านวิชาการในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการพัฒนาอาจารย์ด้านวิชาการในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในสภาพปัจจุบัน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน

ในระดับต่ำทุกกิจกรรม ยกเว้นกิจกรรมการประชุมสัมมนาอบรมศึกษาดูงาน และการบรรยายทางวิชาการ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการพัฒนาอาจารย์ด้านวิชาการตามความมุ่งหวังนั้น การวิจัยพบว่า ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน มีความมุ่งหวังให้พัฒนาอยู่ในระดับสูงทุกกิจกรรมโดยเฉพาะกิจกรรมด้านการผลิตเอกสารประกอบการสอน การเขียนบทความทางวิชาการและตำรา นอกจากนี้การวิจัยพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความมุ่งหวังให้มีกิจกรรมการบริการจัดพิมพ์เอกสารทางวิชาการ ให้กับอาจารย์อยู่ในระดับสูงที่สุด เมื่อพิจารณาลำดับความสำคัญในการพัฒนาสมรรถภาพด้านวิชาการ การส่งเสริมความรู้ และพัฒนาทักษะของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนแล้ว ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าควรพัฒนาสมรรถภาพด้านวิชาการตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อยในสี่กิจกรรม คือ การพัฒนาการเรียนการสอน ความรับผิดชอบในหน้าที่ของผู้สอน การเขียนตำราหรือบทความทางวิชาการ และการพัฒนาส่งเสริมงานวิจัยค้นคว้า ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ มีความเห็นไม่สอดคล้องกัน

สำหรับด้านการส่งเสริมความรู้และพัฒนาทักษะนั้น ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นสอดคล้องกันในสองกิจกรรมแรกเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย คือ การกำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษา และเทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ กับสองกิจกรรมสุดท้าย คือ การประชุมสัมมนาอบรมศึกษาและดูงาน และการเขียนแผนการสอน กิจกรรมนอกนั้นผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน

เสริม พัดชุมพร (2529 : 205 – 206) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาอาจารย์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในทรรศนะของผู้บริหารและอาจารย์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ระดับทรรศนะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการพัฒนาอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านการกำหนดทิศทางการและขอบเขตของการพัฒนาอาจารย์การกำหนดกระบวนการในการพัฒนาอาจารย์และการจัดโครงการและกิจกรรมเพื่อพัฒนาอาจารย์อยู่ในระดับปานกลาง ในด้านการกำหนดทิศทางการและขอบเขตของการพัฒนาอาจารย์ผู้บริหารและอาจารย์มีทรรศนะแตกต่างกันเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย ได้กำหนดแขนงวิชาที่จะทำการวิจัยโดยให้ทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยได้อย่างชัดเจน ในด้านการกำหนดกระบวนการในการพัฒนาอาจารย์ ผู้บริหารและอาจารย์มีทรรศนะแตกต่างกันเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการพัฒนาอาจารย์ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ มีการประเมินผลการพัฒนาอาจารย์ หลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการแล้ว ในด้านการจัดโครงการและกิจกรรมเพื่อพัฒนาอาจารย์ ผู้บริหารและอาจารย์มีทรรศนะ แตกต่างกันเกี่ยวกับการฝึกอบรมทางวิชาการของอาจารย์ในต่างประเทศให้มากขึ้นการทำวิจัยของอาจารย์ถือว่าเป็นภาระงานอย่างหนึ่ง มหาวิทยาลัยส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์โดยถือว่าเป็นภาระงานอย่างหนึ่ง

อุดม เจียมเจริญ (2530 : 141) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางในการพัฒนาอาจารย์ของวิทยาลัยครู เพื่อสนองต่อพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.2527 ตามทรรศนะของหัวหน้าภาควิชาในวิทยาลัยครู ผลการวิจัยพบว่า ในด้านวิธีการพัฒนาอาจารย์ หัวหน้าภาควิชาส่วนใหญ่ทั้งในวิทยาลัยครูเก่าและใหม่ระบุที่จะใช้วิธีการศึกษาต่อระยะสั้นเป็นวิธีการพัฒนาอาจารย์ในภาควิชาของตนส่วนเกณฑ์ในการคัดเลือกอาจารย์เพื่อเข้ารับการพัฒนาโดยวิธีศึกษาต่อระยะยาว หัวหน้าภาควิชาทั้งในวิทยาลัย

ครูเก่าและใหม่ ระบุว่า ควรอนุญาตตามความจำเป็นของอาจารย์ในด้านแนวการจัดดำเนินการพัฒนา อาจารย์ หัวหน้าภาควิชาส่วนใหญ่ในวิทยาลัยครูเก่าระบุว่าในวิทยาลัยครูเก่ามีนโยบายหรือแผนในการพัฒนาอาจารย์ โดยคำนึงถึงความถนัดหรือความสามารถของอาจารย์ที่เข้ารับการพัฒนา อีกทั้งจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอในการพัฒนาอาจารย์ และอาจารย์ในวิทยาลัยครูได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง ส่วนหัวหน้าภาควิชาส่วนใหญ่ในวิทยาลัยครูใหม่ ระบุว่า ในวิทยาลัยครูใหม่มีนโยบายหรือแผนในการพัฒนาอาจารย์โดยคำนึงถึงประโยชน์ของภาควิชาที่จะได้รับหลังจากที่อาจารย์ได้เข้ารับการพัฒนา หรือมีประโยชน์ต่อการเปิดสอนสาขาวิชาการใหม่ รวมทั้งอาจารย์ในวิทยาลัยครูได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง ในด้านปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาอาจารย์ หัวหน้าภาควิชาส่วนใหญ่ทั้งในวิทยาลัยครูเก่าและใหม่ มีความเห็นตรงกันว่า งบประมาณสนับสนุนในการพัฒนาอาจารย์ เช่น การศึกษาต่อระยะสั้น การศึกษาดูงาน การจัดซื้อเอกสารตำราที่ทันสมัย เข้ารับการอบรมสัมมนา มีน้อย นอกจากนั้นยังมีปัญหาการขาดผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชา ผลการอบรมสัมมนานำไปปฏิบัติไม่ได้ เนื้อหาที่จัดอบรมสัมมนาไม่น่าสนใจ มีโปรแกรมการศึกษาต่อระยะสั้นน้อย อาจารย์เข้ารับการศึกษาคือไม่ตรงกับสาขาวิชาที่สอนอยู่เดิม

ชัยศักดิ์ เกษามูล (2534 อ้างอิงจาก เื่องนิตย จ้าแก้ว 2537 : 18) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการในการพัฒนาบุคลากรครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัด เพชรบูรณ์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการพัฒนาโดยตนเอง ด้านการพัฒนาโดยโรงเรียนจัด และด้านการพัฒนาโดยหน่วยงาน เจ้าสังกัดหรือหน่วยงานอื่นจัด ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ด้านการพัฒนาตนเองเรื่องการวางแผนการดำเนินงานในชีวิตราชการให้ก้าวหน้า ต้องเตรียมแผนการสอน และให้ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหา ร่วมกับโรงเรียน และผู้บริหารอยู่ในระดับสูง

เื่องนิตย จ้าแก้ว (2537 : 70) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของ ครูโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 ผลการวิจัยพบว่า ในด้านการพัฒนาตนเอง ครูมีความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก เรื่องที่มีความต้องการสูงสุดคือ ต้องการให้ผู้บริหารนำผลการประเมินการปฏิบัติงานของครูไปปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างแท้จริง และมีความต้องการต่ำที่สุด เรื่องต้องการศึกษาต่อภายในประเทศ หรือต่างประเทศ โดยลาศึกษาต่อ ด้านการพัฒนาโดยโรงเรียนจัดขึ้น ครูมีความต้องการพัฒนาโดยโรงเรียนจัดขึ้นอยู่ในระดับมาก เรื่องที่มีความต้องการสูงสุด คือ ต้องการให้โรงเรียนจัดห้องสมุดเพื่อบริการทางวิชาการแก่ครู โดยเฉพาะจัดหาตำราทางวิชาการให้เพียงพอทุกหมวดวิชา และมีความต้องการต่ำที่สุด คือ ต้องการให้โรงเรียนสนับสนุน และส่งเสริมการพัฒนาผลงานทางวิชาการ เพื่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาโดยหน่วยงานเจ้าสังกัด หรือหน่วยงานอื่นจัดขึ้น ครูมีความต้องการพัฒนาโดยหน่วยงานเจ้าสังกัดหรือหน่วยงานอื่นจัดขึ้นอยู่ในระดับมาก เรื่องที่มีความต้องการสูงสุด คือ ต้องการให้กรมสามัญศึกษา รวบรวมผลงานดีเด่นของแต่ละสาขาวิชา จัดพิมพ์ และแจกจ่ายให้โรงเรียนในสังกัด และมีความต้องการต่ำที่สุด คือ ต้องการให้มีการสับเปลี่ยนครูสอนระหว่างโรงเรียน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอน

ด้านเนื้อหาวิชา

ความหมายของเนื้อหาวิชา

การที่ครูจะสอนเนื้อหาวิชาใดแก่นักเรียนในระดับใดครูจะต้องปรับเนื้อหา และเลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา และสอดคล้องกับสติปัญญา และพัฒนาการของนักเรียนวัยนั้น ๆ ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจ และหมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่สอน จึงจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สัจด์ อุทรานันท์ (2529 : 70) กล่าวว่า เนื้อหาวิชาที่สอนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ตามจุดประสงค์ของการสอนที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้น การเลือกเนื้อหาสาระวิชาที่นำมาสอนจึงจำเป็นจะต้องคำนึงถึงความยากง่าย ให้พอเหมาะกับความสามารถของผู้เรียน และต้องมีความต่อเนื่อง กับความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียนด้วย ถ้าเนื้อหาสาระที่นำมาสอนมีความง่ายเกินไป ผู้เรียนก็จะไม่เกิดการเรียนรู้แต่อย่างใด แต่ในทางตรงกันข้าม หากเนื้อหาสาระที่นำมาสอน มีความยากจนเกินไป หรือไม่มีความต่อเนื่องกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เนื้อหา อันนั้นก็จะเป็อุปสรรคที่ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ให้เข้าใจได้

เครือวัลย์ ลีมอภิชาติ (2531 : 67) กล่าวว่า เนื้อหาวิชา หมายถึง เนื้อหาสาระ ความรู้ และประสบการณ์การเรียนรู้ เป็นขั้นตอนที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนควรรู้ และสามารถจัดลำดับของความรู้ และประสบการณ์นั้นเป็นอย่างไร จึงจะเกิดผลและพัฒนาถึงสูงสุด

ธารง บัวศรี (2531 : 194) กล่าวว่า เนื้อหาวิชา หมายถึง ข้อมูล ความรู้ หรือสิ่งอันเป็นสาระ ซึ่งได้ถูกเลือกสรรจากวิชาต่าง ๆ ซึ่งเมื่อนำมาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

หลักเกณฑ์ในการเลือกเนื้อหาวิชา

การเลือกเนื้อหาวิชา จำเป็นต้องคำนึงถึงเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และเหมาะสมกับผู้เรียน ตามปกติครูส่วนใหญ่มักจะดูเนื้อหาวิชาตามหนังสือแบบเรียน ซึ่งอาจเขียนไว้ไม่ละเอียด และชัดเจน ครูผู้สอนควรมีหลักเกณฑ์ในการกำหนดเนื้อหาวิชา เพื่อจะเลือกและตัดสินใจว่าเนื้อหาวิชาใดมีความจำเป็นสำหรับผู้เรียน เหมาะกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการปกครอง

เครือวัลย์ ลีมอภิชาติ (2531 : 67 - 68) ได้เสนอหลักเกณฑ์ในการเลือกเนื้อหาวิชา ดังนี้

1. เนื้อหาวิชานั้น ต้องสอดคล้องกับความเป็นจริง
2. เนื้อหาวิชานั้นต้องเชื่อถือได้ และเป็นแก่นสารของความรู้ ในแต่ละสาขาวิชา มีความทันสมัย และถูกต้อง
3. เนื้อหาวิชาที่นำมาบรรจุในหลักสูตร ต้องมีความสมดุลย์พอดีครอบคลุมกับการให้ข้อมูล กระบวนการ และความคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นเพียงพอที่จะให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจถึงหลักการ และความคิดรวบยอดได้อย่างลึกซึ้ง

4. เนื้อหาวิชาต้องสนองวัตถุประสงค์ได้หลายประการ
5. เนื้อหาวิชาต้องสอดคล้องกับวุฒิภาวะในการเรียนรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียน
6. เนื้อหาวิชาต้องสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

พงศ์ หรดาล (2531 : 65 - 66) ได้เสนอข้อควรพิจารณาในการเลือกเนื้อหาวิชา ดังต่อไปนี้

1. แหล่งที่จะเลือกเนื้อหาวิชานั้น ประกอบด้วย ตำราเรียน รายงานการวิจัย คู่มือต่าง ๆ เป็นต้น
 2. หลักการเลือกเนื้อหาวิชา เกณฑ์การเลือก อาจแบ่งออกเป็น
 - 2.1 ข้อมูลทางอ้อม เช่น ศึกษาจากเอกสาร ผลการวิจัย บทความทางวิชาการ ตำรา หนังสือ เป็นต้น
 - 2.2 ข้อมูลทางตรง เช่น การสังเกตการศึกษา โดยเข้าไปมีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับอาชีพ การสัมภาษณ์ เป็นต้น
 3. อันดับการเลือก ก่อนอื่นต้องทำการรวบรวมกฎเกณฑ์ หลักการ ทฤษฎี และทักษะ จัดเข้าเป็นหมวดหมู่ เพื่อที่จะเลือกอันดับความสำคัญที่มีต่อความต้องการ และสามารถนำไปใช้ได้ผลต่ออาชีพนั้น ๆ
- สรุปได้ว่า เนื้อหาวิชา หมายถึง สารความรู้ และประสบการณ์ที่เลือกสรรนำมาให้ ผู้เรียน ได้เรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีระบบ ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หลักเกณฑ์ในการเลือกเนื้อหาวิชา ต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีความถูกต้อง ทันสมัย มีความสอดคล้องกับวุฒิภาวะ ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน

ด้านวิธีสอน

ความหมายของวิธีสอน

วิธีสอนของครูถือว่า เป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง ที่จะทำให้ความมุ่งหมายของการศึกษา กลายเป็นความจริงขึ้นมาได้ ดังนั้น หากผู้สอนมีความสามารถในการเลือกใช้วิธีสอนที่ดี และเหมาะสม ย่อมทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ และมีความเข้าใจในบทเรียน ในวิชาการที่ครูสอน มีทักษะและความชำนาญในวิชาการที่เรียน และมีทัศนคติที่ดี ต่อสิ่งที่เรียนสามารถนำไปใช้กับชีวิตประจำวันได้ เทคนิคและวิธีการสอนนั้น มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความไว้ดังนี้

สุวัฒน์ วรานุสาสน์ (2536 : 78) กล่าวว่า เทคนิคและวิธีสอน เป็นกิจกรรม การเรียน การสอนของครูที่จัดให้กับนักเรียน เป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้ความมุ่งหมายของการศึกษากลายเป็นความจริงขึ้นมา เปรียบเสมือนสะพานที่เชื่อมโยงระหว่างวัตถุประสงค์ กับ ผลให้ต่อเนื่องกัน

กิตติศักดิ์ สมุทธารักษ์ (2536 : 24) กล่าวว่า เทคนิคการสอนคือการปฏิบัติ หรือการกระทำให้การเสนอเนื้อหาของบทเรียนดีขึ้น ซึ่งครูนำมาใช้เพื่อให้การสอนของเขามีประสิทธิภาพมาก

ยิ่งขึ้น โดยการใช้วิธีการสอนอย่างใด อย่างหนึ่ง หรือใช้เครื่องช่วยสอนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างผสมกัน

วิธีการสอนในระดับอุดมศึกษา

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2524 : 53 - 113) ได้สรุปวิธีการสอนหลัก ในระดับอุดมศึกษา มี 4 แบบ คือ

1. การสอนแบบบรรยาย หมายถึง การสอนที่ผู้สอนพูด บอก เล่า หรืออธิบายเนื้อหา หรือเรื่องราวต่างๆ ให้ผู้เรียนฟัง ไม่ว่าจะเป็นเวลาสั้นยาวเพียงใด โดยที่ผู้สอนเป็นฝ่ายเตรียมการศึกษาค้นคว้าเรื่องต่าง ๆ มา แล้วผู้เรียนเป็นฝ่ายมารับผลการค้นคว้านั้น โดยทั่วไปมักจะเป็นการสื่อความหมายทางเดียว คือ จากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน โดยผู้เรียนจะมีโอกาส มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนน้อย นอกจากนั่งฟัง จด และเตรียมตัวไว้สอบ

2. การสอนแบบอภิปราย คือ การที่ผู้เรียนได้มีส่วนในการคิด พิจารณา วิเคราะห์วิจารณ์สิ่งที่เรียนนั้น แล้วเสนอสิ่งที่พิจารณานั้นต่อผู้สอน หรือผู้เรียนด้วยตนเอง แล้วผู้สอน หรือผู้เรียนก็จะช่วยกันให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมแลกเปลี่ยนกัน

3. การสอนแบบฝึกปฏิบัติ หมายถึง การสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทดสอบความรู้ หรือเนื้อหาที่เรียนไป ได้ค้นคว้ารู้ใหม่ด้วยตนเอง ได้ประยุกต์เนื้อหากับสภาพจริง ได้ฝึกฝนและลงมือทำตามความรู้ที่เรียนไปนั้น

4. การสอนแบบให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง หมายถึง การสอนที่มีจุดเน้นสำคัญ อยู่ที่ตัวผู้เรียนที่จะต้องมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และกำหนดการศึกษาด้วยตนเอง เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การสอนเป็นรายบุคคล

หลักในการเลือกเทคนิควิธีสอน

พงศ์ หรดาล (2531 : 108) กล่าวถึง หลักในการเลือกเทคนิควิธีสอนว่า ขั้นตอนในการเลือกเทคนิควิธีสอนที่จะกำหนดเป็นขั้น ๆ ให้ครูผู้สอนทุกคนปฏิบัติตามนั้น ไม่มีกฎเกณฑ์แน่นอนตายตัว ทั้งนี้ เพราะการเลือกเทคนิค ควรจะต้องสัมพันธ์กับตัวแปรมากมาย เช่น จุดมุ่งหมายของบทเรียน (Objectives) เนื้อหาวิชา (Course Content) ลักษณะผู้เรียน (Students) ผู้สอน (Instructors) เครื่องอำนวยความสะดวกและเวลา (Time) จากปัจจัยข้างต้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ไม่มีวิธีการสอนแบบใดที่ถือว่าเป็นวิธีการสอนที่ดีที่สุด หรือไม่มีบทเรียนใดที่จะเหมาะสม กับการใช้วิธีสอนเพียงวิธีเดียว ผู้สอนที่ดีจะต้องพยายามปรับปรุงการสอนให้สอดคล้องกับสภาพเงื่อนไขต่าง ๆ สำหรับการสอนบทเรียนทุก ๆ บท ทั้งนี้ เพื่อจะให้การสอนของตนเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ให้ได้ผลตามวัตถุประสงค์ให้มากที่สุดนอกจากนี้ครูผู้สอนจะต้องเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงวิธีสอนต่าง ๆ ลักษณะการจัดแบ่งกลุ่มผู้เรียน ผู้สอน และลักษณะอุปกรณ์ช่วยสอนต่าง ๆ รวมทั้งขอบเขตความสามารถของอุปกรณ์แต่ละชนิด และข้อดี ข้อเสียของการสอนแต่ละแบบ เพราะฉะนั้น การตัดสินใจเลือกกำหนดยุทธวิธีการสอนนั้น จะขึ้นอยู่กับประสบการณ์การสอน และการตัดสินใจอย่าง

รอบคอบของครูแต่ละคน ที่จะเลือกเทคนิคการสอน หรือวิธีสอน อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้เหมาะสมกับการสอนบทเรียนนั้น

สรุปได้ว่า วิธีสอน หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ที่ครูนำมาใช้สอนนักเรียน เพื่อให้การเรียนการสอน มีประสิทธิภาพในด้านความรู้ ความเข้าใจด้านเจตคติ และด้านทักษะในการสอนแต่ละครั้ง มักใช้เทคนิคการสอนหลายชนิดขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของผู้สอน และเนื้อหาสาระของแต่ละตอน ดังนั้น การตัดสินใจเลือกวิธีสอนนั้นจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์การสอน และการตัดสินใจอย่างรอบคอบของครูแต่ละคน

ด้านสื่อการสอน

ความหมายของสื่อการสอน

ในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอน นอกจากจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาสอนเป็นอย่างดี มีความสามารถในการเลือกใช้วิธีสอนที่เหมาะสมแล้ว ความสามารถในการใช้สื่อการสอนของครู ก็เป็นตัวการสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ การเรียนการสอนบรรลุถึงจุดหมายปลายทางอย่างมีประสิทธิภาพ นักการศึกษาได้ให้คำจำกัดความไว้ดังนี้

วารินทร์ รัชมีพรหม (อ้างอิงจาก พรศรี โรจน์เมธี 2540 : 17) กล่าวว่า สื่อ หมายถึง สิ่งที่เป็นพาหนะนำข้อมูล จากแหล่งกำเนิดไปสู่ผู้รับ ในแง่ของการส่งความหมายถึงกันที่ใช้อยู่ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วิทยุ เครื่องเสียง ภาพวัสดุฉาย และสิ่งพิมพ์ สิ่งเหล่านี้ เมื่อนำมาใช้กับการเรียนการสอน ก็เรียกว่า สื่อการเรียนการสอน

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2531 : 76) กล่าวว่า สื่อการสอน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริม สนับสนุน หรือเป็นตัวการทำให้การเรียนการสอนบรรลุ ถึงจุดหมายปลายทางอย่างมีประสิทธิภาพ โดยช่วยสร้างความสนใจ ประหยัดเวลา และให้ประสบการณ์ที่มีคุณค่าแก่ผู้เรียน

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (อ้างอิงจาก พรศรี โรจน์เมธี 2540 : 17) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ผู้สอน และผู้เรียนนำมาใช้ในระบบการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จรัส คำรัตน์ (2534 : 36) กล่าวว่า สื่อการสอน หมายถึง อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน วิธีการ ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยนำข้อมูล หรือส่งเสริม สนับสนุนให้การเรียนการสอน บรรลุจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

สื่อการเรียนการสอนนั้น มีประโยชน์อย่างมากต่อครูผู้สอนดังที่ สุนันท์ สังข์อ่อง (2526 : 15) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อการเรียนการสอน

1. ช่วยครูในการเพิ่มพูนประสบการณ์ความรู้ให้แก่นักเรียน
2. ช่วยให้ครูจัดประสบการณ์ให้นักเรียนหลายรูปแบบ
3. ช่วยกระตุ้นให้นักเรียน เกิดการตอบสนองตามที่คาดหวัง ให้เกิดในตัวนักเรียนได้
4. ช่วยครูในการส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมหลาย ๆ รูปแบบ
5. ช่วยครูในการสอนสิ่งที่ไม่อาจนำมาให้นักเรียนดูได้โดยตรง

6. ช่วยครูในการวินิจฉัย หรือซ่อมเสริมนักเรียนได้

7. ช่วยครูในการสื่อความหมายกับนักเรียน

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (อ้างอิงจาก พรศรี โรจน์เมฆี : 18) ได้สรุปประโยชน์ของการใช้สื่อการเรียนการสอน ไว้ว่า

1. จูงใจให้ผู้เรียนมีความตั้งใจ และสนใจเรียนมากขึ้น
2. ให้ประสบการณ์อย่างมีความหมายแก่ผู้เรียน
3. ก่อให้เกิดเจตคติที่ดี และมีความประทับใจในสิ่งที่เรียน
4. อธิบายเนื้อหา และทักษะกระบวนการต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน
5. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น

หลักในการเลือกใช้สื่อการสอน

การใช้สื่อการเรียนการสอน ช่วยครูผู้สอนนั้นมีประโยชน์มาก แต่ทั้งนี้ครูจะต้องเลือกสื่อการเรียนการสอน ให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา จึงจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ดังที่ กาญจนา คุณารักษ์ (2527 : 146) กล่าวว่า การนำสื่อการสอนไปใช้ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาวิชา ได้ง่าย และเร็วขึ้น ก่อนจะใช้จริงต้องมีการจัดเตรียมให้พร้อม และทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่อง สื่อการสอนใช้แทนครูไม่ได้ แต่เป็นสื่อช่วยการสอนได้ และในการใช้สื่อ การสอนที่มีประสิทธิภาพ ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. ไม่ใช้สื่อการสอนหลายชนิด
2. ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อนั้น ๆ ด้วย โดยจับต้อง หรือช่วยเหลือ
3. สื่อการสอนช่วยครูได้แต่แทนครูไม่ได้
4. สื่อการสอนที่ดีที่สุด คือ สื่อการสอนที่ครูกับนักเรียนช่วยกันเสริมขึ้นมา ซึ่งนับว่าเป็นเครื่องหมาย ของความร่วมมือ และความภาคภูมิใจในการใช้สื่อการสอน

ธำรง บัวศรี (2531 : 207 - 210) ได้สรุปหลักเกณฑ์ในการเลือกใช้สื่อการสอนไว้ดังนี้

1. ต้องตอบสนองจุดประสงค์การเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน โดยพิจารณาเลือกใช้สื่อ ให้เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน บางครั้งอาจใช้สื่อที่เป็นของจริงมาเปรียบเทียบดู บางกรณีอาจไม่จำเป็นต้องใช้ของจริงก็ได้
2. ต้องเหมาะสมกับวัย และพื้นฐานประสบการณ์ของผู้เรียน เช่น ถ้าผู้เรียนอยู่ในวัยเด็ก ในชั้นประถมศึกษา ควรใช้สื่อที่เป็นของจริง มองเห็นได้ชัดเจนเข้าใจง่าย ไม่ต้องตีความ และไม่ต้องใช้หลักทฤษฎีมาประยุกต์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ
3. ต้องเหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน หมายถึง ผู้เรียนที่เป็นหญิง ชาย เด็ก ผู้ใหญ่ ฉลาดมาก ฉลาดน้อย ชอบอิสระ ชอบเก็บตัว และอื่น ๆ ย่อมมีความพึงพอใจในสื่อการสอนที่ต่างกัน ดังนั้น ผู้สอนควรศึกษาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน และเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน
4. ต้องเหมาะสมทั้งในด้านค่าใช้จ่าย และการปฏิบัติ และช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย
5. ต้องหาได้ง่าย หรือมีอยู่ในท้องถิ่นนั้น ๆ

กิดานันท์ มลิทอง (2531 : 33) ได้เสนอหลักการใช้สื่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. สื่อนั้นต้องสัมพันธ์กับเนื้อหาบทเรียน และจุดมุ่งหมายที่จะสอน
2. เลือกสื่อที่มีเนื้อหาถูกต้อง ทันสมัย น่าสนใจ และเป็นสื่อที่จะให้ผลต่อการเรียนการสอนมากที่สุด ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาวิชานั้นได้ดีเป็นลำดับขั้นตอน
3. เป็นสื่อที่เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น ความรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียน
4. สื่อนั้นควรสะดวกในการใช้ มีวิธีใช้ไม่ซับซ้อนยุ่งยากจนเกินไป
5. ต้องเป็นสื่อที่มีคุณภาพ เทคนิคการผลิตที่ดี มีความชัดเจน และเป็นจริง
6. มีราคาไม่แพงจนเกินไป หรือถ้าจะผลิตเองควรคุ้มกับเวลา และการลงทุน

สรุปได้ว่า สื่อการสอน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และเจตคติจากผู้สอนให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ การเรียนที่ตั้งไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งช่วยประหยัดเวลา และงบประมาณ สื่อการสอนที่ดีจะต้องมีลักษณะดึงดูดความสนใจผู้เรียน มีราคาไม่แพงจนเกินไป การเลือกใช้สื่อการสอนจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา เหมาะสมกับวัย พื้นฐานประสบการณ์ และสภาพของผู้เรียน และสื่อการสอนใช้ช่วยครูได้แต่แทนครูไม่ได้

ด้านการวัดและประเมินผล

ความหมายของการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนเป็นส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอน เพราะเป็นตัวบ่งชี้ และตรวจสอบระดับความสำเร็จของกิจกรรมต่างๆ นักการศึกษาได้ให้คำจำกัดความไว้ดังนี้

สุนทร จันทรศรี (2530 : 155) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการใด ๆ ที่จะทำให้ได้มาซึ่งปริมาณจำนวนหนึ่ง เช่น คะแนน เป็นต้น ที่มีความหมายแทนคุณภาพ หรือลักษณะของสิ่งที่วัดนั้น แล้วจึงนำผลที่ได้มาวินิจฉัย ตีราคา ให้คุณค่าตัดสินว่ามีคุณภาพ มาก น้อย สูง ต่ำ เพียงใด เรียกว่า การประเมินผล

ธำรง บัวศรี (2531 : 227) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง การวัดคุณสมบัติของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นการวัดในด้านปริมาณ หรือคุณภาพก็ได้ การวัดในด้านปริมาณ ได้แก่ การวัดความยาว ความกว้าง ความสูง น้ำหนัก ปริมาตร ความถี่ ความเร็ว เป็นต้น ส่วนในด้านคุณภาพ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับเชาวน์ปัญญา พฤติกรรม เจตคติ ฯลฯ การประเมินผล หมายถึง กระบวนการในการนำความรู้ การรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็น เพื่อประโยชน์ในการประเมินค่า และตัดสินใจ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 199) กล่าวว่า การวัดและประเมินผล คือ การพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณค่าความจริง และการกระทำบางที่ขึ้นอยู่กับ การวัดเพียงอย่างเดียว ส่วนการประเมินผลประกอบด้วย

1. ผลการวัดที่ได้จากกระบวนการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การทดสอบ

2. เกณฑ์การพิจารณา เพื่อให้เป็นแนวทาง หรือหลักการพิจารณา แล้วเปรียบเทียบกับ เกณฑ์ที่กำหนดไว้ เช่น พอใจ ไม่พอใจ

3. การตัดสินใจ เป็นการสรุปผลเปรียบเทียบระหว่าง ผลของการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ กู๊ด (Good. 1973 : 338) ได้ให้คำจำกัดความของการวัดผลการศึกษาว่า

1. เป็นคำที่มีความหมายกว้างขวาง หมายถึง การศึกษาค้นคว้าโดยทั่ว และการทดสอบ การนำมาตราส่วนประเมินค่า และการตีค่ากระบวนการที่วัดได้ และการที่บุคคลได้รับผลของ กระบวนการทางการศึกษานั้น ๆ รวมทั้งทฤษฎีของข้อทดสอบ และการสร้างมาตราส่วนประเมินค่า การทำให้มีเหตุผลใช้ได้ และการทำให้เป็นมาตรฐานการแปลความหมายผลของการทดสอบ การ ประเมินผลทั้งที่เป็นปรนัย และอัตนัย และการใช้วิธีการทางสถิติ เพื่อแปลความหมายผลจากการวัด

2. ผลขั้นสุดท้ายที่ได้จากการนำเอาปริมาณการวัด ไปใช้กับกระบวนการทำงานทางการ ศึกษา หรือใช้กับบุคคลที่ถูกวัด

นอกจากนี้ กู๊ด (Good. 1973 : 209) ได้ให้ความหมายคำว่า ประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ทำให้เกิดความมั่นใจ หรือการตัดสินคุณค่า หรือปริมาณของบางสิ่งบางอย่าง โดยตี ค่าด้วยความระมัดระวัง

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 199 - 200)สรุปประโยชน์ของการวัดและประเมินผลไว้ ดังนี้

1. เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครู - อาจารย์ ทำให้ครู - อาจารย์ ทราบว่า ผลการ สอนของตนเป็นอย่างไร และจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

2. เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของนักเรียน ทำให้นักเรียนทราบว่าตนมีความรู้ ความ สามารถ ความเข้าใจในบทเรียนหรือไม่ เพื่อจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงตนเอง

3. เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารงานในสถานศึกษา ทำให้ทราบสภาพที่แท้จริงของหลัก สูตร โครงการสอนที่นำมาสู่การปฏิบัติว่าประสบปัญหาอย่างไร จะได้เป็นแนวทางการแก้ไข

4. เพื่อเป็นข้อมูลทางการศึกษาทั่วไป เช่น ผลการเรียนการศึกษาสำเร็จตามหลักสูตร เป็น แนวทางในการทำงาน และการศึกษาต่อ

5. เป็นหลักฐานด้านการศึกษาของสถานศึกษาในด้านการรับนักเรียน ผลการเรียน และ การสำเร็จตามหลักสูตร

6. เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ สถานศึกษาในด้านผลการเรียน และการสำเร็จการเรียนของ นักเรียน

เทคนิคการวัดและประเมินผล

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 203) ได้สรุปเทคนิคการวัด และประเมินผล ดังนี้

1. เทคนิคการสังเกต การสังเกตที่ดีมี ดังนี้

1.1 ควรสังเกตเฉพาะเป็นเรื่อง ๆ ที่ต้องการเท่านั้น

1.2 ต้องมีเกณฑ์ในการสังเกต

- 1.3 ต้องสังเกตด้วยความละเอียดรอบคอบ
- 1.4 มีการจดบันทึกข้อมูล
- 1.5 ควรใช้เครื่องมือประกอบการสังเกต
2. เทคนิคการตรวจสอบผลงาน การตรวจสอบผลงานมีเทคนิค ดังนี้
 - 2.1 วิธีจัดเรียงลำดับ โดยอาจเรียงจากผลงานที่ดีที่สุดของนักเรียน จนถึงผลงาน ที่
อ่อนที่สุด
 - 2.2 วิธีจัดอันดับของคุณภาพ โดยใช้วิธีแรกคือ จัดเรียงลำดับก่อนแล้วจึงแปลงอันดับให้
เป็นตำแหน่งร้อยละ
3. เทคนิคในการสัมภาษณ์ เป็นการถามด้วยปากเปล่า มีเทคนิควิธีดังนี้
 - 3.1 มีการตั้งจุดมุ่งหมายในการสัมภาษณ์
 - 3.2 การเตรียมคำถามในเรื่องที่ถาม
 - 3.3 สร้างบรรยากาศให้มีความรู้สึกที่นักเรียนอยากตอบ
 - 3.4 ให้เวลาคิดและกระตุ้นให้เกิดความคิดแล้วจึงตอบ
 - 3.5 ควรมีการสัมภาษณ์แบบต่อเนื่อง
 - 3.6 ควรมีการเก็บบันทึกการสัมภาษณ์ทุกครั้ง
4. เทคนิคการทดสอบด้วยข้อเขียน แบบทดสอบข้อเขียน เป็นการวัดผลนักเรียนโดยให้นัก
เรียนตอบลงในกระดาษคำตอบเป็นหลัก เทคนิควิธีการใช้แบบทดสอบด้วยข้อเขียน มีดังนี้
 - 4.1 ควรจัดให้มีการทดสอบทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และภายหลังการเรียน
 - 4.2 แบบทดสอบข้อเขียน ใช้ในการวัดความรู้ ความเข้าใจได้มากกว่า การวัดทักษะ
ปฏิบัติ และเจตคติ
 - 4.3 การทดสอบด้วยข้อเขียนควรมีหลายลักษณะ ทั้งอัตนัย และปรนัย
 - 4.4 ครู อาจารย์ควรจะได้จัดเก็บข้อทดสอบที่สร้างขึ้น และปรับปรุงให้ดีขึ้น

การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน มิได้เน้นการสอบไล่ปลายปีเป็นสำคัญ แต่
ต้องการให้ผู้สอบประเมินผล เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนตลอดปี นั่นคือ ต้องการประเมินผลการ
เรียนเพื่อให้รู้ว่าผู้เรียน คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีวินัย และนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ ในชีวิต
ประจำวันได้ หรือไม่เพียงใด มากกว่าการสามารถตอบคำถามได้ และในการพยายามให้ผู้สอนเป็นผู้
สอบเอง ก็เพื่อจะให้ผู้สอนเห็นว่าไม่จำเป็นต้องสอนเพื่อสอบ แต่จะสอนเพื่อให้เรียนในสิ่งที่จะเป็น
ประโยชน์ เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน และสังคมนั้น ๆ (กรมวิชาการ. 2532 : 13)

สรุปได้ว่า การวัด และประเมินผล เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอน เพราะ
เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบ ว่าการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ หรือบรรลุวัตถุประสงค์ได้ใน
ระดับใด และครูมีหน้าที่โดยตรงที่จะต้องทำการทดสอบเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง แล้วนำผลไป
พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ดังนั้น ครูจะต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยว
กับระเบียบ และวิธีการวัดและประเมินผลเป็นอย่างดี

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอน

สมชาย วงษ์คล้าย (2530 : 241 – 242) ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนของครูช่างอุตสาหกรรม ที่ทำการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมมีความคิดเห็นในด้านปัญหา และการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ความต้องการพัฒนาด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก และต้องการเป็นอันดับสูงสุด ส่วนในด้านปัญหาการเตรียมการสอนเป็นปัญหาระดับสูงสุด ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นในส่วนของปัญหาและความต้องการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสมรรถภาพด้านการสอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้น ปัญหาด้านการผลิตและการใช้สื่อการสอน ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และมีวุฒิทางครูมีความคิดเห็นต่างกับครูที่มีวุฒิปริญญาตรีที่ไม่มีวุฒิทางครูอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิรักษ์ บุญยศักดิ์เสรี (2534 : 1150 – 1154) ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจปัญหาความต้องการและความคิดเห็นต่อวิธีการเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนของครู-อาจารย์ โรงเรียนสารพัดช่างสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า ครู-อาจารย์มีความต้องการในการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนทั้งหมดวิชาทฤษฎีและปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความต้องการด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นความต้องการ ลำดับสูงสุดทั้งหมดทฤษฎีและปฏิบัติ ครู-อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอน ควรจัดให้ครูได้ไปศึกษาดูงาน และสังเกตการณ์สอนในวิทยาลัยที่จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สถานที่ที่จัดกิจกรรมเพื่อเสริมความรู้เพื่อพัฒนาครู-อาจารย์ด้านการเรียนการสอน คือ สถาบันทางราชการ หรือสถานศึกษาวิชาชีพระดับสูง (ในประเทศไทย) ลักษณะของโครงการควรเป็นโครงการต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา และครู-อาจารย์ควรมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง โดยให้อาจารย์ทางด้านวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ที่มีความรู้และประสบการณ์สูงเป็นวิทยากร

สมศักดิ์ สรสินธุ์ (2540 : 119) ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาของอาจารย์เกี่ยวกับการเรียนการสอน โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ของมหาวิทยาลัย ทวรวรดี ในด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านการใช้สื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาของอาจารย์ผู้สอนโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป (หลังอนุปริญญา) โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง และด้านการใช้สื่อการสอนมีปัญหามากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ผลการเปรียบเทียบปัญหาของอาจารย์ผู้สอน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของปัญหาในด้านต่าง ๆ เมื่อจำแนกตามประเภทของวุฒิทางการศึกษา ประเภทของผู้สอน และประสบการณ์การสอน

พรศรี โรจน์เมธี (2540 : 119) ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชา บัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชีด้านสื่อการสอนเป็นปัญหาระดับมาก ส่วนด้านการเตรียมการ

สอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านผู้เรียน เป็นปัญหาในระดับน้อย อาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชีที่มีเพศต่างกันมีปัญหาการสอนในด้านต่าง ๆ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีปัญหาการสอนในด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชีที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีปัญหาการสอนในด้านต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีปัญหาการสอนในด้านต่าง ๆ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีปัญหาการสอนในด้านการเตรียมการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจารย์ผู้สอนที่มีภาระงานสอนต่างกัน มีปัญหาการสอนในด้านต่าง ๆ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีปัญหาการสอนในด้านสื่อการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การจัดการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นสถาบันอุดมศึกษาสายอาชีพที่มีจุดมุ่งหมายที่จะผลิตผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ทั้งระดับปริญญาตรี และระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงให้เป็นไปตามความต้องการของตลาดแรงงาน และมุ่งพัฒนาบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญทางด้านปฏิบัติการ ความเจนจัดทางวิชาการ และคุณลักษณะที่จำเป็นตามลักษณะอาชีพพร้อมที่จะทำงานและสามารถปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้าทันต่อการพัฒนาการทางเทคโนโลยี รวมทั้งปลูกฝังความมีระเบียบ วินัย ความประณีต ความสำนึกในจรรยาอาชีพ คุณธรรม และมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และสังคม

ปัจจุบันสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จัดการศึกษา 2 ระดับ คือ

- 1.ระดับต่ำกว่าปริญญา หรือระดับประกาศนียบัตร (ปวช. และ ปวส.)
- 2.ระดับปริญญา

การจัดการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จัดการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ซึ่งมีวิทยาเขตในสังกัดจำนวน 30 แห่ง ตั้งอยู่ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาครับผิดชอบดำเนินการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ทางสายช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พณิชยกรรม คหกรรม และศิลปกรรม

การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ในสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาศิลปกรรม และสาขาวิชานาฏศิลป์และดุริยางค์ โดยมีคณะต่าง ๆ 10 คณะ รับผิดชอบดำเนินการจัดการเรียนการสอนและมีหน่วยงานส่งเสริมสนับสนุนทางวิชาการอีก 3 หน่วยงาน คือ สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบ สถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตรลำปาง สถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตรสกลนคร

ปรัชญาการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จัดการศึกษาโดยมุ่งที่พัฒนากำลังคนให้มีคุณสมบัติพร้อมที่จะประยุกต์และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาสังคม และเศรษฐกิจของประเทศ

สำหรับนโยบายของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีดังนี้

1. พัฒนาการศึกษาสายอาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรี ให้มีคุณภาพสูงยิ่งขึ้นมีมาตรฐานใกล้เคียงกันระหว่างสถาบันในสังกัดเน้นการพัฒนาหลักสูตรทุกระดับให้ทันกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และความต้องการกำลังคนของประเทศ
2. ปรับปริมาณการรับนักศึกษาทุกระดับให้เหมาะสม โดยการลดการรับนักศึกษาระดับ ปวช. ลงทุกปี เพิ่มการรับนักศึกษาระดับ ปวส. และระดับปริญญาตรี ให้มากขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดแผนสำหรับสาขาที่มีปริมาณความต้องการลดลงจะตรึงจำนวนการรับ และพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสม และจะเพิ่มการรับนักศึกษาในสาขาที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศทดแทน
3. ขยายการเปิดสอนระดับปริญญาตรีในวิทยาเขต โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความพร้อมเป็นสำคัญ เน้นให้เปิดในวิทยาเขตที่ตั้งอยู่ในภาคต่าง ๆ สำหรับวิทยาเขตในส่วนกลางจะสนับสนุนให้เปิดในสาขาที่ไม่ซ้ำซ้อนกับที่คณะต่าง ๆ ได้เปิดสอนอยู่แล้ว การเปิดสาขาใหม่ในคณะต่าง ๆ การจัดตั้งภาควิชาและการจัดตั้งคณะใหม่ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 จะสนับสนุนและเร่งรัดให้โครงการที่ได้รับการบรรจุไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ได้ดำเนินการตามแผน
4. ส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยสนับสนุนให้มีการวิจัยทางสายวิชาชีพ การจัดทำเอกสารทางวิชาการ การผลิตสื่อการเรียนการสอน การแข่งขันทักษะวิชาชีพ การประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ และการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และผลการวิจัยเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษา และการประกอบอาชีพของประชาชนโดยทั่วไป
5. พัฒนาบุคลากรทุกประเภท ให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานสูงขึ้น เน้นการพัฒนาอาจารย์ให้มีสัดส่วนของคุณวุฒิระหว่างปริญญาตรี โท เอก ที่เหมาะสมใกล้เคียงกับเกณฑ์ของทบวงมหาวิทยาลัย และมีอัตราส่วนระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาของแต่ละสาขาอย่างเหมาะสมใกล้เคียงกันในทุกหน่วยงาน
6. ปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหาร และการวางแผนของสถาบันให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นจัดให้มีศูนย์สารสนเทศของสถาบัน มีข้อมูลที่เพียงพอเป็นปัจจุบันเชื่อถือได้และตรงตามลักษณะของการใช้งาน กำหนดให้หน่วยงานในสังกัดจัดเก็บรวบรวมและเก็บรักษาข้อมูลที่มีความสอดคล้องและอยู่ในระบบเดียวกัน
7. สนับสนุนการส่งเสริมการให้บริการทางวิชาชีพแก่สังคมให้มากยิ่งขึ้น เน้นการให้การอบรมระยะสั้นในสาขาวิชาชีพแขนงต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่น การเข้าไปร่วมพัฒนาการประกอบอาชีพในรูปแบบต่าง ๆ และการให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของทางราชการ ในการให้การอบรมแก่ราษฎรเพื่อสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลด้านการพัฒนาชนบท

8. เร่งรัดการดำเนินงานก่อสร้างศูนย์กลางการศึกษาที่รังสิต ให้เป็นไปตามแผนหลัก (Master Plan) และงบประมาณที่ได้รับให้สามารถย้ายนักศึกษาบางส่วนเข้าไปศึกษาได้

9. สนับสนุนให้สถานศึกษาหาทางร่วมมือกับสถานประกอบการภาคเอกชน องค์กรธุรกิจ อุตสาหกรรมทุกประเภทและหน่วยราชการ เพื่อใช้ประโยชน์ทางการศึกษา การฝึกอบรมและร่วมมือในด้านต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการซึ่งกันและกัน

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างก่อสร้าง

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นสถาบันการศึกษา และการวิจัย มีวัตถุประสงค์ที่จะผลิต ครูอาชีวศึกษา ระดับปริญญาตรี ให้การศึกษาทางด้านวิชาชีพ ทั้งระดับต่ำกว่าปริญญา ระดับปริญญาตรี และ ประกาศนียบัตรชั้นสูง ทำการวิจัยส่งเสริมการศึกษาด้านวิชาชีพ และให้บริการทาง วิชาการแก่สังคม (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. 2535 : ก)

โครงสร้างหลักสูตร

ชื่อหลักสูตร	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างก่อสร้าง Diploma in Construction Technology
ชื่อย่อ	ปวส. ช่างก่อสร้าง Dip. In cons. Tech.

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษา

1. มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติการเชิงวิชาการ ในงานก่อสร้างทั่วไปเกี่ยวกับการ ติดต่อประสานงาน การควบคุม และให้คำแนะนำแก่ช่างฝีมือ การรวบรวมข้อมูล การติดตาม ประเมินผล เพื่อสรุปผลงานเสนอหัวหน้าหน่วยงาน สถาปนิก หรือวิศวกร และเพื่อเป็นพื้นฐานใน การศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น

2. สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่หัวหน้าช่างก่อสร้าง หรือผู้ช่วยวิศวกรควบคุมงานก่อสร้าง ได้ดังนี้

- 2.1 งานคำนวณออกแบบโครงสร้าง และเขียนแบบ
- 2.2 ประเมินราคาค่าก่อสร้าง
- 2.3 ทดสอบกำลังของวัสดุก่อสร้าง
- 2.4 ทำการสำรวจภูมิประเทศ เพื่อวางแผนงานก่อสร้าง
- 2.5 ควบคุมดูแลงานก่อสร้าง

3. มีความรู้ และสามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพตามหลักวิชาการ ที่มีการวางแผน และควบคุมงานด้วยหลักการและเหตุผล และรับผิดชอบต่อหน้าที่

4. มีคุณธรรม ระเบียบวินัย ซื่อสัตย์สุจริต ขยันหมั่นเพียร มีความคิดสร้างสรรค์ ปรับปรุง ตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ สำนึกในจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ และรับผิดชอบต่อหน้าที่ และสังคม

โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิชาช่างก่อสร้าง

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 88 หน่วยกิต

1. หมวดวิชาพื้นฐาน

จำนวน 20 หน่วยกิต

วิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

จำนวน 6 หน่วยกิต

เลือกจาก

01-110-001 สังคมวิทยาเบื้องต้น	3(3-0-3)
01-110-004 มนุษย์กับสังคม	3(3-0-3)
01-110-005 มนุษย์สัมพันธ์	3(3-0-3)
01-110-006 สังคมกับสิ่งแวดล้อม	3(3-0-3)
01-120-203 การพัฒนาประสบการณ์ชีวิตและสังคม	3(2-2-3)
01-130-001 สังคมกับเศรษฐกิจ	3(3-0-3)
01-150-001 สังคมกับกฎหมาย	3(3-0-3)
01-210-002 การเขียนรายงานและการใช้ห้องสมุด	3(3-0-3)
01-210-004 เทคนิคการสื่อความหมาย	3(3-0-3)
01-220-001 จิตวิทยาทั่วไป	3(3-0-3)

วิชาภาษาศาสตร์

จำนวน 6 หน่วยกิต

01-320-101 ภาษาอังกฤษ 1	3(2-2-2)
01-320-102 ภาษาอังกฤษ 2	3(2-2-2)

วิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

จำนวน 6 หน่วยกิต

01-520-101 แคลคูลัสและเรขาคณิตวิเคราะห์ 1	3(3-0-3)
01-520-102 แคลคูลัสและเรขาคณิตวิเคราะห์ 2	3(3-0-3)

วิชาพลศึกษา

จำนวน 6 หน่วยกิต

01-610-001 พลศึกษา	1(0-2-1)
01-620-001 นันทนาการ	1(0-2-1)
01-630-001 กิจกรรม 1	1(0-2-1)

2. หมวดวิชาชีพ

จำนวน 62 หน่วยกิต

วิชาชีพพื้นฐาน

จำนวน 15 หน่วยกิต

04-110-301 ปรุพีกลศาสตร์	3(2-3-3)
04-120-101 คอนกรีตเทคโนโลยี	3(2-3-3)

04-120-202 ทฤษฎีโครงสร้าง	3(3-0-3)
04-170-202 กลศาสตร์ของแข็ง 1	3(3-0-3)
04-330-101 กลศาสตร์วิศวกรรม 1	3(3-0-3)

วิชาชีพเฉพาะสาขา**จำนวน 32 หน่วยกิต**

04-121-101 ปฏิบัติงานก่อสร้าง 1	3(1-6-0)
04-121-102 ปฏิบัติงานก่อสร้าง 2	3(1-6-0)
04-121-105 เครื่องจักรกลก่อสร้าง	2(2-0-2)
04-121-106 เทคนิคก่อสร้าง 1	3(3-0-3)
04-121-109 การทดสอบวัสดุ	2(1-3-2)
04-121-210 อุปกรณ์อาคาร	3(3-0-3)
04-121-212 การออกแบบโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก	3(3-0-3)
04-121-213 กฎหมาย สัญญาและรายการก่อสร้าง	2(2-0-2)
04-140-201 การสำรวจ 1	3(2-3-3)
04-171-204 ประมาณราคาโยธา	2(1-2-2)
04-172-111 เขียนแบบก่อสร้าง 1	3(1-5-3)
04-172-112 เขียนแบบก่อสร้าง 2	3(1-5-3)

วิชาชีพเลือก**จำนวน 15 หน่วยกิต**

เลือกจาก

04-110-404 ปรุพีกลศาสตร์ขั้นสูง	3(3-0-3)
04-120-303 การวิเคราะห์โครงสร้าง	3(3-0-3)
04-121-203 ปฏิบัติงานก่อสร้าง 3	3(1-6-0)
04-121-204 ปฏิบัติงานก่อสร้าง 4	3(1-6-0)
04-121-207 เทคนิคก่อสร้าง 2	3(3-0-3)
04-121-208 เทคนิคก่อสร้าง 3	3(3-0-3)
04-121-211 การออกแบบโครงสร้างไม้และเหล็ก	3(3-0-3)
04-121-214 งานเฉพาะพิเศษ	3(0-6-3)
04-121-215 การตกแต่งภายในอาคาร	3(2-2-3)
04-130-301 วิศวกรรมการทาง	3(3-0-3)
04-140-302 การสำรวจ 2	3(2-3-3)
04-151-001 การชลประทาน	3(3-0-3)
04-161-001 ประปาและสุขาภิบาล	3(2-2-2)
04-161-002 วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม	3(3-0-3)

04-170-411 วิศวกรรมการบริหารงานก่อสร้าง	3(3-0-3)
04-172-213 เขียนแบบก่อสร้าง 3	3(1-5-3)
04-172-214 เขียนแบบก่อสร้าง 4	3(1-5-3)
04-250-101 โปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น	3(2-3-2)
04-340-202 กลศาสตร์ของไหล 1	3(3-0-3)
05-330-201 ธรณีอุตสาหกรรม	3(3-0-3)
05-330-312 การบริหารธรณีอุตสาหกรรมขนาดย่อม	3(3-0-3)

หมวดวิชาเลือกเสรี

จำนวน 6 หน่วยกิต

หน่วยกิตรวม

88 หน่วยกิต

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง ครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง จำนวน 77 คนจาก 5 วิทยาเขต คือ

1.1 วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ	จำนวน 35 คน
1.2 วิทยาเขตนนทบุรี	จำนวน 9 คน
1.3 วิทยาเขตพระนครเหนือ	จำนวน 17 คน
1.4 วิทยาเขตอุเทนถวาย	จำนวน 8 คน
1.5 วิทยาเขตศาลายา	จำนวน 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจ ในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง เขตกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ ได้แก่ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาวิชาการ ของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง ใน 3 ลักษณะ คือ การพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (RATING SCALE) 4 ระดับ คือ

ระดับความต้องการมากที่สุด	คิดเป็น	4	คะแนน
ระดับความต้องการมาก	คิดเป็น	3	คะแนน
ระดับความต้องการน้อย	คิดเป็น	2	คะแนน
ระดับความต้องการน้อยที่สุด	คิดเป็น	1	คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามเป็นดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความต้องการพัฒนาวิชาการในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความต้องการพัฒนาวิชาการในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความต้องการพัฒนาวิชาการในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.00 หมายถึง มีความต้องการพัฒนาวิชาการในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด เพื่อทราบความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจ

ลักษณะของแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับของความต้องการในช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับความต้องการของท่าน

การพัฒนาโดยตนเอง

ข้อที่	การพัฒนาวิชาการ	ระดับความต้องการ			
		มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1.	ด้านเนื้อหาวิชา นำผลงานวิจัยด้านบริหารธุรกิจมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน				
2.	เป็นสมาชิกวารสารหรือสื่อสิ่งพิมพ์ทางด้านบริหารธุรกิจมาศึกษา				
3.	ศึกษาค้นคว้าตำราต่าง ๆ จากห้องสมุด				
4.	ฝึกทักษะในการพัฒนารูปแบบ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาทางด้านบริหารธุรกิจ				
5.	จูงใจให้ผู้เรียนมีความคิดไปในแนวทางที่เหมาะสม				

วิธีการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการพัฒนาวิชาการ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการตามตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
3. สร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์แล้วนำไปให้ประธานควบคุมสารนิพนธ์ตรวจสอบ และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
4. นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน คือ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตน์ รองศาสตราจารย์สำอองค์ งามวิชา และอาจารย์กรรกร รุจินาม เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์(FACE VALIDITY) และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ นำไปให้ประธานควบคุมสารนิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง
5. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และนำไปหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ จำนวน 65 ข้อ ได้ข้อคำถาม จำนวน 55 ข้อ
6. นำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น ใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ (α - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.93

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ยื่นต่อผู้อำนวยการวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ผู้อำนวยการวิทยาเขตนนทบุรี ผู้อำนวยการวิทยาเขตพระนครเหนือ ผู้อำนวยการวิทยาเขตอุเทนถวาย และผู้อำนวยการวิทยาเขตศาลายา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เก็บรวบรวมข้อมูลในวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2542 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2542
2. นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลโดยยื่นต่อ ผู้อำนวยการวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ผู้อำนวยการวิทยาเขตนนทบุรี ผู้อำนวยการวิทยาเขตพระนครเหนือ ผู้อำนวยการวิทยาเขตอุเทนถวาย และผู้อำนวยการวิทยาเขตศาลายา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เพื่อแจกให้กับครูธุรกิจที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 62 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80
2. วิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยคำนวณค่าความถี่ และค่าร้อยละ

3. วิเคราะห์ความต้องการพัฒนาวิชาการในด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ของครูธุรกิจ ในการพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

4. เปรียบเทียบความต้องการพัฒนาวิชาการในด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ของครูธุรกิจ จำแนกตามตัวแปร ในการพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

5. นำข้อคิดเห็นเสนอแนะ จากแบบสอบถามปลายเปิด มาจัดกลุ่มคำตอบ และเสนอลำดับความถี่ของคำตอบ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ย ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูลที่จะศึกษา

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถาม

2.สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

2.1 หาค่าอำนาจแจกของข้อคำถาม โดยวิธีการของการแจกแจงที (t – distribution)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s^2_H}{n_H} + \frac{s^2_L}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถาม
	$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	s^2_H	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	s^2_L	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - COEFFICIENT) ของครอนบาค ใช้สูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ t – test

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาในการแจกแจงแบบ t-test
 $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2
 S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2
 n_1, n_2 แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้สูตร

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ความแตกต่างค่าเฉลี่ยที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม
 MS_b แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

3.3 เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีนิวแมนคูลส์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยความต้องการพัฒนาวิชาการ ของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ย

SD = ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t = ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – distribution

F = ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F – distribution

df = ระดับชั้นของความเป็นอิสระ

SS = ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง

MS = ค่าเฉลี่ยผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง

* = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย เป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลความต้องการพัฒนาวิชาการ ใน 4 ด้าน คือ เนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร คือ การพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามตัวแปร อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูล ความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร การพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ดังรายละเอียดในตาราง 1 - 4

ตาราง 1 ความถี่ และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร อายุ วุฒิการศึกษา
ประสบการณ์ในการทำงาน และสถานที่ทำงานปัจจุบัน

รายการ	ความถี่	ร้อยละ
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	11	17.7
30 – 40 ปี	22	35.5
41 ปี ขึ้นไป	29	46.8
รวม	62	100
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	32	51.6
สูงกว่าปริญญาตรี	30	48.4
รวม	62	100
ประสบการณ์ในการทำงาน		
ต่ำกว่า 5 ปี	13	21.0
5 – 10 ปี	10	16.1
11 ปี ขึ้นไป	39	62.9
รวม	62	100
สถานที่ทำงานปัจจุบัน		
วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ	25	40.3
วิทยาเขตนนทบุรี	9	14.5
วิทยาเขตพระนครเหนือ	12	19.4
วิทยาเขตอุเทนถวาย	8	12.9
วิทยาเขตศาลายา	8	12.9
รวม	62	100

จากตาราง 1 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 62 คน เป็นผู้ที่อายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7 ผู้ที่มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 และผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 41 ปีขึ้นไป จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 51.6 และผู้ที่มีวุฒิการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 48.4 ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 - 10 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 และผู้ที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 62.9 ผู้ที่ทำงานในวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 ผู้ที่ทำงานในวิทยาเขตนนทบุรี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 ผู้ที่ทำงานในวิทยาเขตพระนครเหนือ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 ผู้ที่

ทำงานในวิทยาเขตอุเทนถวาย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 ผู้ที่ทำงานในวิทยาเขตสาละยา
จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง ของครู
ธุรกิจ จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	การพัฒนาวิชาการโดยตนเอง	$\bar{X}$	S.D	ระดับความ ต้องการ
<u>ด้านเนื้อหาวิชา</u>				
1.	นำผลงานวิจัยด้านบริหารธุรกิจมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน	2.91	0.79	มาก
2.	เป็นสมาชิกวารสารหรือสื่อสิ่งพิมพ์ทางด้านบริหารธุรกิจมาศึกษา	2.90	0.67	มาก
3.	ศึกษาค้นคว้าตำราต่าง ๆ จากห้องสมุด	2.98	0.55	มาก
4.	ฝึกทักษะในการพัฒนารูปแบบ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาทางด้านบริหารธุรกิจ	3.12	0.58	มาก
5.	ช่วยให้ผู้เรียนมีความคิด ไปในแนวทางที่เหมาะสม	3.35	0.54	มาก
<u>ด้านวิธีการสอน</u>				
6.	ค้นคว้าหาวิธีสอนแบบใหม่ ๆ อยู่เสมอ	3.22	0.61	มาก
7.	นำวิทยาการใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ประกอบการสอน	3.11	0.51	มาก
8.	จัดทำแผนการสอนอย่างสม่ำเสมอ	3.03	0.65	มาก
9.	ฝึกปฏิบัติการสอนก่อนทำการสอนจริง	2.79	0.83	มาก
10.	พัฒนา และส่งเสริมจริยธรรม คุณธรรม เจตคติที่ดีในการเรียนวิชาด้านบริหารธุรกิจ	3.30	0.64	มาก
<u>ด้านสื่อการสอน</u>				
11.	เลือกสื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับวิชาที่สอน	3.22	0.58	มาก
12.	จัดเตรียมอุปกรณ์การสอนครบถ้วนตามเนื้อหา	3.17	0.52	มาก
13.	รับการอบรมในการใช้สื่อที่ทันสมัย	3.09	0.76	มาก
14.	ทดลองการใช้สื่อที่ทันสมัยอย่างสม่ำเสมอ	2.96	0.74	มาก
15.	นำสื่อที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในการสอน	3.09	0.67	มาก

ตาราง 2 ต่อ

ข้อที่	การพัฒนาวิชาการโดยตนเอง	$\bar{X}$	S.D	ระดับความต้องการ
<u>ด้านการวัดและประเมินผล</u>				
16.	การสร้างข้อสอบที่เป็นมาตรฐาน	3.24	0.59	มาก
17.	กำหนดคะแนนให้สอดคล้องตามจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม	3.24	0.53	มาก
18.	ศึกษาคู่มือการวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน	3.14	0.64	มาก
19.	ประเมินประสิทธิภาพการสอนในรายวิชา บริหารธุรกิจจากผู้เรียน	3.08	0.36	มาก
รวม		3.10	0.40	มาก

จากตาราง 2 แสดงว่า ครูธุรกิจมีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง โดยส่วนรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.10$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการพัฒนาวิชาการ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนาวิชาการโดยวิทยาเขตจัดขึ้นของครูธุรกิจ จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	การพัฒนาวิชาการโดยวิทยาเขตจัดขึ้น	$\bar{X}$	S.D	ระดับความต้องการ
<u>ด้านเนื้อหาวิชา</u>				
20.	จัดให้มีการประชุมนิเทศอาจารย์ใหม่ผู้สอน ด้านบริหารธุรกิจ และเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเป็นวิทยากร บรรยายด้านบริหารธุรกิจ	2.87	0.71	มาก
21.	ส่งเสริมสนับสนุนให้เขียนเอกสารประกอบรายวิชาที่สอน	3.11	0.70	มาก
22.	ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่เอกสารทางวิชาการด้าน บริหารธุรกิจ ของคณาจารย์ผู้สอนด้านบริหารธุรกิจ	3.06	0.69	มาก
23.	สนับสนุนให้อาจารย์ไปศึกษาต่อทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ	3.11	0.81	มาก
24.	แก้ไขปัญหา อุปสรรคทางด้านวิชาบริหารธุรกิจ ให้กับอาจารย์ผู้สอน	3.01	0.85	มาก

ตาราง 3 (ต่อ)

การพัฒนาวิชาการโดยวิทยาเขตจัดขึ้น			ระดับความ	
ข้อที่		$\bar{X}$	S.D	ต้องการ
<u>ด้านวิธีการสอน</u>				
25.	มีโครงการพัฒนาอาจารย์ผู้สอนด้านบริหารธุรกิจให้มีเทคนิคการสอนใหม่ ๆ	3.16	0.77	มาก
26.	จัดการสาธิตการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ	2.96	0.84	มาก
27.	มีการฝึกอบรมบุคลากรเกี่ยวกับลักษณะอาจารย์ผู้สอนด้านบริหารธุรกิจ	2.96	0.90	มาก
28.	จัดทำคู่มือวิชาการเกี่ยวกับวิธีการสอน และแผนการสอนให้เป็นปัจจุบัน	3.03	0.67	มาก
29.	กระตุ้นให้อาจารย์ผู้สอนด้านบริหารธุรกิจ เกิดทักษะการริเริ่มสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนการสอนแนวใหม่ ๆ	3.11	0.65	มาก
<u>ด้านสื่อการสอน</u>				
30.	จัดห้อง หรือสถานที่ เอื้อต่อการผลิตเอกสารประกอบการสอน	3.08	0.79	มาก
31.	ส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ในการผลิตการใช้สื่อประกอบการสอน จากวัสดุเหลือใช้และราคาถูก	2.93	0.74	มาก
32.	จัดให้มีห้องสื่อการเรียนหรือมีที่จัดเก็บสื่ออย่างมีระบบ	2.96	0.74	มาก
33.	จัดให้มีการอบรมการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการเรียนการสอน	3.17	0.77	มาก
<u>ด้านการวัดและประเมินผล</u>				
34.	จัดอบรมการวัดและประเมิน โดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญ	2.82	0.84	มาก
35.	จัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น ระหว่างอาจารย์ที่มีประสบการณ์กับอาจารย์ใหม่เกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผล	2.87	0.77	มาก
36.	กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลร่วมกันให้เป็นไปในแนวเดียวกัน	3.03	0.72	มาก
37.	ส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์จากวิทยาเขตมีส่วนร่วมในการจัดทำคู่มือ การประเมินผลการเรียนการสอน	2.91	0.68	มาก
รวม		3.01	0.60	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า ครูธุรกิจมีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยวิทยาเขตจัดขึ้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.01$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนาวิชาการโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ของครูธุรกิจ จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	การพัฒนาวิชาการโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	$\bar{X}$	S.D	ระดับความต้องการ
<u>ด้านเนื้อหาวิชา</u>				
38.	ส่งเสริมสนับสนุนให้ศึกษาต่อทั้งในประเทศและต่างประเทศ	2.96	0.76	มาก
39.	สนับสนุนเพื่อจัดทำโครงการประชุมสัมมนาอบรม และดูงาน	3.04	0.71	มาก
40.	สนับสนุนงบประมาณในการทำผลงานทางวิชาการ	3.14	0.69	มาก
41.	สนับสนุนให้เข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการที่หน่วยงานอื่นจัดขึ้น	3.20	0.57	มาก
42.	ให้มีการบริการด้านจดหมายข่าวหรือจุลสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านวิชาการแก่ผู้สอนด้านบริหารธุรกิจ	2.98	0.77	มาก
<u>ด้านวิธีการสอน</u>				
43.	มีโครงการพัฒนาบุคลิกภาพอาจารย์ผู้สอนด้านบริหารธุรกิจ เพื่อประโยชน์ต่อประสิทธิภาพทางการสอน	3.01	0.77	มาก
44.	มีโครงการฝึกอบรมเกี่ยวกับเทคนิคด้านการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ทางด้านบริหารธุรกิจ	2.96	0.70	มาก
45.	สนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนด้านบริหารธุรกิจมีความรู้ในกระบวนการสอนที่เน้น ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง	3.17	0.71	มาก
46.	ส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาเทคนิควิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอนด้านบริหารธุรกิจ	3.16	0.72	มาก
<u>ด้านสื่อการสอน</u>				
47.	จัดให้มีการชี้แจงและแนะนำครูให้เห็นความสำคัญและประโยชน์ของการใช้สื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร	3.00	0.67	มาก
48.	จัดให้มีโครงการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การใช้สื่อการเรียนการสอน	3.00	0.70	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อที่	การพัฒนาวិชาการโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	ระดับความ		
		$\bar{X}$	S.D	ต้องการ
49.	จัดให้มีโครงการผลิตตำราหรือเอกสารทางวิชาการให้กับผู้สอน	3.09	0.67	มาก
50.	สนับสนุนงบประมาณในการผลิตสื่อการสอน	3.00	0.78	มาก
<u>ด้านการวัดและประเมินผล</u>				
51.	จัดให้มีการชี้แจงแนะนำครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	2.98	0.75	มาก
52.	จัดบริการคู่มือด้านการวัดและประเมินผล การเรียนการสอนให้ทั่วถึง	3.09	0.67	มาก
53.	จัดให้ครูมีส่วนร่วมในการจัดทำคู่มือวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	3.09	0.64	มาก
54.	จัดให้มีการสัมมนาร่วมกันในเรื่องการประเมินผล การเรียนการสอนระหว่างครูผู้สอนด้านธุรกิจด้วยกัน	2.96	0.72	มาก
55.	ส่งเสริมการฝึกอบรมเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้ในการวัดและประเมินผล	3.00	0.72	มาก
รวม		3.05	0.57	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า ครูธุรกิจ มีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.05$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมากทุกข้อ

1.2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการพัฒนาวิชาการ ของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขา ช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร การพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น การพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามอายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และสถานที่ทำงานปัจจุบัน ดังตาราง 5

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง
การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ของครูธุรกิจ
จำแนกตามอายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ตัวแปรที่ศึกษา	การพัฒนาโดยตนเอง			การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น			การพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล			รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความต้องการ
อายุ												
ต่ำกว่า 30 ปี	3.24	0.43	มาก	3.34	0.47	มาก	3.36	0.51	มาก	3.31	0.45	มาก
30 – 40 ปี	3.12	0.37	มาก	2.91	0.66	มาก	2.90	0.60	มาก	2.98	0.49	มาก
41 ปีขึ้นไป	3.03	0.41	มาก	2.96	0.57	มาก	3.04	0.55	มาก	3.01	0.45	มาก
วุฒิการศึกษา												
ปริญญาตรี	3.18	0.38	มาก	3.08	0.63	มาก	3.12	0.58	มาก	3.13	0.50	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	3.01	0.41	มาก	2.93	0.57	มาก	2.97	0.57	มาก	2.97	0.44	มาก
ประสบการณ์ในการทำงาน												
ต่ำกว่า 5 ปี	3.31	0.35	มาก	3.36	0.42	มาก	3.38	0.52	มาก	3.35	0.40	มาก
5 – 10 ปี	3.04	0.40	มาก	2.77	0.59	มาก	2.73	0.54	มาก	2.85	0.44	มาก
11 ปีขึ้นไป	3.05	0.40	มาก	2.95	0.62	มาก	3.02	0.56	มาก	3.00	0.47	มาก
สถานที่ทำงานปัจจุบัน												
วิทยาเขตเทคนิค												
กรุงเทพ	3.11	0.35	มาก	3.16	0.59	มาก	3.22	0.52	มาก	3.16	0.44	มาก
วิทยาเขตนนทบุรี	3.20	0.44	มาก	2.82	0.27	มาก	2.83	0.46	มาก	2.95	0.31	มาก
วิทยาเขตพระนครเหนือ												
เหนือ	2.87	0.36	มาก	2.63	0.76	มาก	2.68	0.73	มาก	2.73	0.58	มาก
วิทยาเขตอุเทนถวาย												
ถวาย	2.94	0.16	มาก	2.71	0.17	มาก	2.85	0.18	มาก	2.83	0.10	มาก
วิทยาเขตศาลายา	3.49	0.32	มาก	3.59	0.34	มากที่สุด	3.48	0.41	มาก	3.51	0.31	มากที่สุด

จากตาราง 5 แสดงว่า ครูธุรกิจทั้ง 3 ระดับอายุ มีความต้องการพัฒนาวิชาการ โดยตนเอง โดยวิทยาเขตจัดขึ้น และโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.31, 2.98, และ 3.01 ตามลำดับ)

ครูธุรกิจทั้ง 2 ระดับการศึกษา มีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง โดยวิทยาเขตจัด และโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.13 และ 2.97 ตามลำดับ)

ครูธุรกิจทั้ง 3 ระดับประสบการณ์ในการทำงาน มีความต้องการพัฒนาวิชาการ โดยตนเอง โดยวิทยาเขตจัดขึ้น และโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.35, 2.85 และ 3.00 ตามลำดับ)

ครูธุรกิจทั้ง 5 วิทยาเขต มีความต้องการพัฒนาวิชาการ โดยตนเอง โดยวิทยาเขตจัด และโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อยู่ในระดับมาก และมากที่สุด ($\bar{X}$ = 3.16, 2.95, 2.73, 2.83 และ 3.51 ตามลำดับ)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร คือ การพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามอายุ วุฒิกการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และสถานที่ทำงานปัจจุบัน ดังตาราง 6 - 11

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจในการพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามอายุ

ลักษณะการพัฒนา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
การพัฒนาโดยตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	2	0.38	0.19	1.19
	ภายในกลุ่ม	59	9.55	0.16	
	รวม	61	9.93		
การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	2	1.57	0.78	2.19
	ภายในกลุ่ม	59	21.20	0.35	
	รวม	61	22.78		
การพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	ระหว่างกลุ่ม	2	1.57	0.78	2.45
	ภายในกลุ่ม	59	18.95	0.32	
	รวม	61	20.53		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 แสดงว่า ครูธุรกิจที่มีอายุต่างกัน คือ ต่ำกว่า 30 ปี 30 – 40 ปี และ 41 ปีขึ้นไป มีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจ การพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามวุฒิ การศึกษา

ลักษณะการพัฒนา	ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		t
	$\bar{X}$	SD.	$\bar{X}$	SD	
การพัฒนาโดยตนเอง	3.19	0.38	3.01	0.41	1.75
การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัด	3.07	0.63	2.93	0.58	0.92
การพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	3.12	0.58	2.97	0.57	1.00

จากตาราง 7 แสดงว่า ครูธุรกิจที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง โดยวิทยาเขตจัดขึ้น และโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาวิชาการของครู ในการพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน

ลักษณะการพัฒนา	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F
การพัฒนาโดยตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	2	0.79	0.39	2.55*
	ภายในกลุ่ม	59	9.14	0.15	
	รวม	61	9.93		
การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัด	ระหว่างกลุ่ม	2	2.34	1.17	3.39*
	ภายในกลุ่ม	59	20.43	0.34	
	รวม	61	22.78		
การพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	ระหว่างกลุ่ม	2	2.39	1.19	3.90*
	ภายในกลุ่ม	59	18.13	0.30	
	รวม	61	20.53		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 8 แสดงว่า ครูธุรกิจ ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี 5 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป มีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง โดยวิทยาเขตจัดขึ้น และโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง โดยวิทยาเขตจัดขึ้น และโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

การพัฒนาโดยตนเอง		5 – 10 ปี	11 ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า 5 ปี
	ค่าเฉลี่ย	3.04	3.05	3.32
5 – 10 ปี	3.04	-	0.01	0.28
11 ปีขึ้นไป	3.05		-	0.27*
ต่ำกว่า 5 ปี	3.32			-
การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัด		5 – 10 ปี	11 ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า 5 ปี
	ค่าเฉลี่ย	2.77	2.95	3.36
5 – 10 ปี	2.77	-	0.18	0.59
11 ปีขึ้นไป	2.95		-	0.41*
ต่ำกว่า 5 ปี	3.36			-
การพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล		5 – 10 ปี	11 ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า 5 ปี
	ค่าเฉลี่ย	2.74	3.01	3.38
5 – 10 ปี	2.74	-	0.27	0.64*
11 ปีขึ้นไป	3.01		-	0.37*
ต่ำกว่า 5 ปี	3.38			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 แสดงว่า ครูธุรกิจที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี กับ 11 ปีขึ้นไป มีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูธุรกิจที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเองสูงกว่าครูธุรกิจที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 11 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.32$ และ $\bar{X} = 3.05$) ส่วนครูธุรกิจที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันคู่อื่น ๆ มีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ครูธุรกิจที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี กับ 11 ปีขึ้นไป มีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยวิทยาเขตจัดขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูธุรกิจที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีความต้องการพัฒนาวิชาการ สูงกว่าครูธุรกิจที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 11 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.36$ และ $\bar{X} = 2.95$) ส่วนครูธุรกิจที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันคู่อื่น ๆ มีความต้องการพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ครูธุรกิจที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี กับ 5 – 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป มีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูธุรกิจที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีความต้องการพัฒนาวิชาการสูงกว่าครูธุรกิจที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 11 ปีขึ้นไป และ 5 – 10 ปี ($\bar{X} = 3.38$, $\bar{X} = 3.01$ และ $\bar{X} = 2.74$)

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ของครูธุรกิจ จำแนกตามสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ลักษณะการพัฒนา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
การพัฒนาโดยตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	4	2.14	0.53	3.91**
	ภายในกลุ่ม	57	7.79	0.13	
	รวม	61	9.93		
การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัด	ระหว่างกลุ่ม	4	5.94	1.48	5.02**
	ภายในกลุ่ม	57	16.84	0.29	
	รวม	61	22.78		
การพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล	ระหว่างกลุ่ม	4	4.65	1.16	4.17**
	ภายในกลุ่ม	57	15.88	0.27	
	รวม	61	20.53		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 10 แสดงว่า ครูธุรกิจที่มีสถานที่ทำงานที่ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขตนนทบุรี วิทยาเขตพระนครเหนือ วิทยาเขตอุเทนถวาย และวิทยาเขตสาธิต มีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัด และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 11 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย การพัฒนาวิชาการโดยตนเอง
โดยวิทยาเขตจัดขึ้น และโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามสถานที่ทำงานปัจจุบัน

การพัฒนาโดยตนเอง						
สถานที่ทำงานปัจจุบัน		วิทยาเขต พระนครเหนือ	วิทยาเขต อุเทนถวาย	วิทยาเขต เทคนิคกรุงเทพ	วิทยาเขต นนทบุรี	วิทยาเขต ศาลายา
	ค่าเฉลี่ย	2.87	2.95	3.11	3.20	3.49
วิทยาเขตพระนครเหนือ	2.87	-	0.08	0.24	0.33	0.62*
วิทยาเขตอุเทนถวาย	2.95		-	0.16	0.25	0.54*
วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ	3.11			-	0.09	0.38*
วิทยาเขตนนนทบุรี	3.20				-	0.29
วิทยาเขตศาลายา	3.49					-
การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น						
สถานที่ทำงานปัจจุบัน		วิทยาเขต พระนครเหนือ	วิทยาเขต อุเทนถวาย	วิทยาเขต นนทบุรี	วิทยาเขต เทคนิคกรุงเทพ	วิทยาเขต ศาลายา
	ค่าเฉลี่ย	2.63	2.71	2.82	3.16	3.58
วิทยาเขตพระนครเหนือ	2.63	-	0.08	0.19	0.53	0.95*
วิทยาเขตอุเทนถวาย	2.71		-	0.11	0.45	0.87*
วิทยาเขตนนนทบุรี	2.82			-	0.34	0.76*
วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ	3.16				-	0.42*
วิทยาเขตศาลายา	3.58					-
การพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล						
สถานที่ทำงานปัจจุบัน		วิทยาเขต พระนครเหนือ	วิทยาเขต นนทบุรี	วิทยาเขต อุเทนถวาย	วิทยาเขต เทคนิคกรุงเทพ	วิทยาเขต ศาลายา
	ค่าเฉลี่ย	2.67	2.84	2.85	3.22	3.48
วิทยาเขตพระนครเหนือ	2.67	-	0.17	0.18	0.55*	0.81*
วิทยาเขตนนนทบุรี	2.84		-	0.01	0.38	0.64
วิทยาเขตอุเทนถวาย	2.85			-	0.37	0.63
วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ	3.22				-	0.26
วิทยาเขตศาลายา	3.48					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตาราง 11 แสดงว่า ครูธุรกิจที่มีสถานที่ทำงานที่วิทยาเขตศาลายา กับ วิทยาเขตพระนครเหนือ วิทยาเขตอุเทนถวาย และวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ มีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูธุรกิจที่มีสถานที่ทำงานที่วิทยาเขตศาลายา มีความต้องการพัฒนาวิชาการสูงกว่าครูธุรกิจที่มีสถานที่ทำงานที่วิทยาเขตพระนครเหนือ วิทยาเขตอุเทนถวาย และวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ($\bar{X} = 3.49$, $\bar{X} = 2.87$, $\bar{X} = 2.95$ และ $\bar{X} = 3.11$)

ครูธุรกิจที่มีสถานที่ทำงานที่วิทยาเขตศาลายา กับ วิทยาเขตพระนครเหนือ วิทยาเขตอุเทนถวาย วิทยาเขตนนทบุรี และวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ มีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยวิทยาเขตจัดขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูธุรกิจที่มีสถานที่ทำงานที่วิทยาเขตศาลายา มีความต้องการพัฒนาวิชาการสูงกว่าครูธุรกิจที่มีสถานที่ทำงานที่วิทยาเขตพระนครเหนือ วิทยาเขตอุเทนถวาย วิทยาเขตนนทบุรี และวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ($\bar{X} = 3.58$, $\bar{X} = 2.63$, $\bar{X} = 2.71$, $\bar{X} = 2.82$ และ $\bar{X} = 3.16$)

ครูธุรกิจที่มีสถานที่ทำงานที่วิทยาเขตศาลายา กับ วิทยาเขตพระนครเหนือ และ วิทยาเขตพระนครเหนือ กับวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ มีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูธุรกิจที่มีสถานที่ทำงานที่วิทยาเขตศาลายา มีความต้องการพัฒนาวิชาการสูงกว่าครูธุรกิจที่มีสถานที่ทำงานที่วิทยาเขตพระนครเหนือ ($\bar{X} = 3.48$ และ $\bar{X} = 2.67$) และครูธุรกิจที่มีสถานที่ทำงานที่วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ มีความต้องการพัฒนาวิชาการสูงกว่าครูธุรกิจที่มีสถานที่ทำงานที่วิทยาเขตพระนครเหนือ ($\bar{X} = 3.22$ และ $\bar{X} = 2.67$)

ตาราง 12 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
ด้านเนื้อหาวิชา	
1. สนับสนุนครูผู้สอนได้สัมผัสกับโลกธุรกิจจริง	2
2. จัดหาหลักสูตรและวิชาใหม่ ๆ ให้สอดคล้องกับภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป	1
3. เปิดโอกาสให้ผู้สอนได้ศึกษาเพิ่มเติมในระดับสูงมากขึ้นรวมทั้งให้โอกาสเข้ารับการฝึกอบรมและสัมมนาวิชาการในวิชาชีพบริหารธุรกิจสาขาต่าง ๆ	1
ด้านวิธีการสอน	
1. นำเสนอสื่อการสอนที่ใช้ได้ผลในการสอน เช่น ตำราตามหลักสูตร เป็นต้น	1
2. ควรให้ครูธุรกิจได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการสอนที่ทันสมัย	1
ด้านสื่อการสอน	
1. ต้องทันสมัย มีเพียงพอ	1
2. วิทยาเขตต้องจัดหา หรือส่งเสริมการจัดหาสื่อการสอน	1
3. สนับสนุนงบประมาณในการจัดทำสื่อการสอน	1
ด้านการวัดและประเมินผล	
1. ให้ครูธุรกิจมีส่วนร่วมในเรื่องการวัดและประเมินผล	1
2. ควรให้การวัดและประเมินผลเป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน	1

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่า ครูธุรกิจ มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาวิชาการ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล เพิ่มเติมดังต่อไปนี้

ด้านเนื้อหาวิชา ครูธุรกิจต้องการให้สนับสนุนครูผู้สอนได้มีประสบการณ์เกี่ยวกับธุรกิจ จัดหลักสูตรและวิชาใหม่ ๆ

ด้านวิธีการสอน ครูธุรกิจต้องการพัฒนาวิธีการสอนที่ใช้ได้ผลในการสอนเพื่อเป็นกลยุทธ์ได้ เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการสอนที่ทันสมัย

ด้านสื่อการสอน ครูธุรกิจต้องการสื่อการสอนที่ทันสมัย มีเพียงพอ ให้ส่งเสริมการจัดหาสื่อการสอน สนับสนุนงบประมาณในการจัดทำสื่อการสอน

ด้านการวัดและประเมินผล ครูธุรกิจต้องการมีส่วนร่วมวางกฎเกณฑ์เรื่องการวัดและการประเมินผลในรายวิชาต่าง ๆ ควรให้การวัดและประเมินผลเป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาวิชาการ ใน 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร ในการพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง ตามตัวแปร คือ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง ครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 77 คน จาก 5 วิทยาเขต คือ

1. วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ	จำนวน 35 คน
2. วิทยาเขตนนทบุรี	จำนวน 9 คน
3. วิทยาเขตพระนครเหนือ	จำนวน 17 คน
4. วิทยาเขตอุเทนถวาย	จำนวน 8 คน
5. วิทยาเขตศาลายา	จำนวน 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความต้องการพัฒนาวิชาการ ของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง เขตกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ ได้แก่ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาวิชาการ ใน 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง ในการพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (RATING SCALE)

4 ระดับ คำถามทั้งหมดมี 55 ข้อ และได้นำไปทดลองหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ทั้งฉบับ 0.93

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด เพื่อทราบความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง เขตกรุงเทพมหานคร ในด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ยื่นต่อผู้อำนวยการวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ผู้อำนวยการวิทยาเขตนนทบุรี วิทยาเขตพระนครเหนือ วิทยาเขตอุเทนถวาย และวิทยาเขตศาลายา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เก็บรวบรวมข้อมูลในวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2542 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2542

2. นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลโดยยื่นต่อผู้อำนวยการวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ผู้อำนวยการวิทยาเขตนนทบุรี วิทยาเขตพระนครเหนือ วิทยาเขตอุเทนถวาย และวิทยาเขตศาลายา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เพื่อแจกให้กับครูธุรกิจที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เมื่อกลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้แบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 62 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการโดยนำไปคำนวณหาค่าทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS PC* ดังนี้

1. วิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้การคำนวณหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวม และรายลักษณะ

3. เปรียบเทียบความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปรในแต่ละตัว คือ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และสถานที่ทำงานปัจจุบัน โดยใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม (t-test) สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่ม (F-test) และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ใช้วิธีทดสอบของนิวแมนคูลส์

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร สรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร คือ การพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

1. ครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร มีความต้องการพัฒนาวิชาการ ปรากฏดังนี้

1.1 การพัฒนาโดยตนเอง พบว่า ครูธุรกิจมีความต้องการพัฒนาวิชาการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการในระดับมากทุกข้อ

1.2 การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น พบว่า ครูธุรกิจมีความต้องการพัฒนาวิชาการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.01$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการในระดับมากทุกข้อ

1.3 การพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ครูธุรกิจมีความต้องการพัฒนาวิชาการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการในระดับมากทุกข้อ

2. ผลการวิเคราะห์ความต้องการพัฒนาวิชาการ ของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร คือ การพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามอายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และสถานที่ทำงานปัจจุบัน

2.1 ครูธุรกิจที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการพัฒนาวิชาการ ในการพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.31$, $\bar{X} = 2.98$ และ $\bar{X} = 3.01$)

2.2 ครูธุรกิจที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความต้องการ พัฒนาวิชาการ ในการพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.13$ และ $\bar{X} = 2.97$)

2.3 ครูธุรกิจที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความต้องการพัฒนาวิชาการ ในการพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.35$, $\bar{X} = 2.85$ และ $\bar{X} = 3.00$)

2.4 ครูธุรกิจที่มีสถานที่ทำงานต่างกัน มีความต้องการพัฒนาวิชาการ ในการพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อยู่ในระดับมาก และมากที่สุด ($\bar{X} = 3.16$, $\bar{X} = 2.95$, $\bar{X} = 2.73$, $\bar{X} = 2.83$ และ $\bar{X} = 3.51$)

3. เปรียบเทียบความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร คือ การพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามอายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และสถานที่ทำงานปัจจุบัน

3.1 จำแนกตามอายุ โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ครูธุรกิจที่อายุต่ำกว่า 30 ปี 30 - 40 ปี และ 41 ปีขึ้นไป พบว่า มีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ครูธุรกิจที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า มีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ครูธุรกิจที่ประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี 5 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป พบว่า มีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า ครูธุรกิจที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สูงกว่าครูธุรกิจที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป

3.4 จำแนกตามสถานที่ทำงานปัจจุบัน โดยแบ่งออกเป็น 5 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขตนนทบุรี วิทยาเขตพระนครเหนือ วิทยาเขตอุเทนถวาย และวิทยาเขตศาลายา พบว่า มีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า ครูธุรกิจที่ทำงานในวิทยาเขตศาลายา มีความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สูงกว่าครูธุรกิจที่ทำงานในวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขตนนทบุรี วิทยาเขตพระนครเหนือ และวิทยาเขตอุเทนถวาย

4. จากคำถามปลายเปิดมีผู้แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

ด้านเนื้อหาวิชา ต้องการจัดหลักสูตรและวิชาใหม่ ๆ ให้สอดคล้องกับภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เปิดโอกาสให้ผู้สอนได้ศึกษาเพิ่มเติมในระดับสูงมากขึ้น รวมทั้งให้โอกาสเข้ารับการฝึกอบรม และสัมมนาวิชาการในวิชาชีพบริหารธุรกิจสาขาต่าง ๆ และสนับสนุนครูผู้สอนได้สัมผัสกับโลกธุรกิจจริง

ด้านวิธีการสอน ต้องการนำเสนอสื่อการสอนที่ใช้ได้ผลในการสอน เช่น ดำเนินตามหลักสูตร เป็นต้น ควรให้ครูธุรกิจได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการสอนที่ทันสมัย

ด้านสื่อการสอน ต้องการสื่อทันสมัย มีเพียงพอ วิทยาเขตต้องจัดหาหรือส่งเสริมการจัดหาสื่อการสอน สนับสนุนงบประมาณในการจัดทำสื่อการสอน

ด้านการวัดและประเมินผล ต้องการให้ครูธุรกิจมีส่วนร่วมในเรื่องการวัดและประเมินผล ควรให้การวัดและประเมินผลเป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร ในการพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขต จัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปราย ดังนี้ คือ

1. ผลจากการศึกษาความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร ในการพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขต จัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจุบันการศึกษาได้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งการศึกษาปัจจุบันมุ่งเน้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เพื่อให้คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาได้ ครูธุรกิจจึงเห็นความสำคัญ และความจำเป็นในการพัฒนาวิชาการในด้านต่าง ๆ เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น และเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพของตนเอง รวมทั้งการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด และนโยบายที่เอื้อต่อการพัฒนาวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เองนิทย์ จำแก้ว (2537 : 78) ที่พบว่า ครูมีความต้องการพัฒนาตนเอง ในกิจกรรมทุกด้านอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร ในการพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขต จัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นรายละเอียดพบว่า

1.1 การพัฒนาวิชาการโดยตนเอง ครูธุรกิจมีความต้องการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีความต้องการสูงสุด คือ ต้องการจูงใจให้ผู้เรียนมีความคิดไปในแนวทางที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เสริม พัดชุมพร (2529 : 178) ที่พบว่า ควรมีการพัฒนาด้านจิตใจ ความรับผิดชอบ และคุณธรรมให้เหมาะสมต่อความเป็นอาจารย์ เพราะคุณสมบัติเหล่านี้ จำเป็นอย่างสูงต่อการมีอาชีพเป็นผู้ให้การศึกษแก่นิสิตนักศึกษา ตลอดเยาวชนทั่วไป เพราะศรัทธาที่นิสิตนักศึกษามีต่ออาจารย์นั้น นอกจากจะเป็นการสร้างคุณธรรมให้แก่ผู้ที่จบการศึกษา เป็นบัณฑิตในอนาคตแล้ว ยังเป็นการเสริมสร้างมาตรฐานทางวิชาการ ให้แก่ผู้ที่จบการศึกษาอีกโสดหนึ่งด้วย

1.2 การพัฒนาวิชาการโดยวิทยาเขตจัดขึ้น ครูธุรกิจมีความต้องการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีความต้องการสูงสุด คือ ต้องการให้มีการอบรมการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โชค พรหมอ่อน (2530 : 86) ที่พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมมีความรู้ความเข้าใจในด้านอุปกรณ์ เอกสารการสอน และมีความต้องการเพิ่มพูน ความรู้ในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จุรินทร์ พึ่งผลพูล (2536 : 86) ที่ว่า ครูช่างอุตสาหกรรมมีความพร้อม หรือความรู้ความเข้าใจ ในด้านสื่อการสอนอยู่ในระดับปานกลาง และควรมีการ

พัฒนาในด้านสื่อการสอน อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัย ของสมคิด พึ่งสุข (2533 : 70 อ้างจาก จุรินทร์ พึ่งผลพูน 2536 : 86) ที่ว่า การพัฒนาครูช่างอุตสาหกรรม ควรเน้นที่ประสิทธิภาพการสอนของครู วิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ และมุ่งส่งเสริมให้ครูช่างอุตสาหกรรมได้ใช้ความรู้ ความสามารถโครงการผลิตเครื่องมือ และอุปกรณ์ใช้งานให้มากขึ้น

1.3 การพัฒนาวิชาการโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ครูธุรกิจมีความต้องการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีความต้องการสูงสุด คือ ต้องการให้สนับสนุนอาจารย์ผู้สอนด้านบริหารธุรกิจ มีความรู้ในกระบวนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัตนา สุขปรกติ (2528 : 134) ที่พบว่า การกำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษา และการพัฒนาเทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก และปานกลาง ตามลำดับ การกำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษา เป็นเรื่อง ที่ควรพัฒนาก่อนเรื่องอื่น โดยความจริงแล้วเป็นเรื่อง ที่สำคัญมากในระบบการเรียนการสอน ผู้สอนจะต้องแจ่มแจ้งในวัตถุประสงค์ของการศึกษาระดับต่าง ๆ และนำไปประยุกต์เป็นวัตถุประสงค์รายวิชาได้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เตือนใจ เกตษา (2528 : 13 - 19 อ้างจาก เสริม พัดชุมพร 2529 : 179) ที่พบว่า ควรจะมีการฝึกอบรม และพัฒนาบุคลากรเฉพาะเรื่องโดยเชิญผู้เชี่ยวชาญ ในสาขานั้นมาเป็นวิทยากรฝึกอบรม

2. เปรียบเทียบความต้องการพัฒนาวิชาการ ของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร คือ การพัฒนาโดยตนเอง การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตามตัวแปร อายุ วุฒิ การศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และสถานที่ทำงานปัจจุบัน

2.1 ผลการเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาวิชาการ ของครูธุรกิจที่มีอายุต่างกัน พบว่า ความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง การพัฒนาวิชาการโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาวิชาการโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ เพราะสภาพการศึกษา ปัจจุบัน ครูธุรกิจทุกกลุ่มอายุ มีความสามารถทัดเทียมกัน ในการพัฒนาวิชาการได้อย่างเสมอกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัตนา สุขปรกติ (2528 : 132) ที่พบว่า ทั้งผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ว่า การพัฒนาอาจารย์ด้านวิชาการในสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับต่ำ ในขณะที่ความมุ่งหวังให้ปฏิบัติอยู่ในระดับสูง โดยทั้งสองกลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันไม่มากนัก

2.2 ผลการเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาวิชาการ ของครูธุรกิจที่วุฒิการศึกษาต่างกัน พบว่า ความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง การพัฒนาวิชาการโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาวิชาการโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เพราะครูธุรกิจที่วุฒิการศึกษาต่างกัน สามารถที่จะได้รับการพัฒนาทางวิชาการได้เท่าเทียมกัน ในทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวรรณ ศรีคุณ (2521 : 58) พบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันจะมีปัญหาในการพัฒนาด้านวิชาการไม่แตกต่างกัน เพราะอาจารย์ไม่ว่าจะมีวุฒิระดับใดมักจะทำหน้าที่ประจำการเดียว คือ การสอน ความต้องการในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการปรับตัว หรือความก้าวหน้าในอนาคตย่อมจะคล้ายคลึงกัน

2.3 ผลการเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาวิชาการ ของครูธุรกิจที่ประสบการณในการทำงานต่างกัน พบว่า ความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง การพัฒนาวิชาการโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาวิชาการโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ครูธุรกิจที่มีประสบการณในการทำงาน มีความต้องการพัฒนาวิชาการในแต่ละด้าน แตกต่างกัน ควรที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ควรจะสนับสนุนส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิชาการในทุก ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ อรพินทร์ กุลประภา (2524 : 86 อ้างจากเนืองนิตย์ จำแก้ว 2537 : 16 - 17) ที่พบว่า ทั้งผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติการสอนมีความเห็นสอดคล้องกันในด้านปฐมนิเทศ การฝึกอบรม หรือประชุมเชิงปฏิบัติการ เผยแพร่ข่าวสารทางวิชาการ การศึกษาดูงาน และสังเกตวิธีทำงานว่า ยังมีการปฏิบัติอยู่จริง ในเกณฑ์น้อย และควรได้รับการสนับสนุน การพัฒนาให้มากที่สุด แต่ในด้านการสัมมนาทางวิชาการ การส่งเสริมให้มีการศึกษาต่อ และการสับเปลี่ยนหน้าที่การงานมีความขัดแย้งกัน ผู้บริหารมีความเห็นว่า การพัฒนาที่ปฏิบัติอยู่จริงนั้นมากอยู่แล้ว แต่ผู้ปฏิบัติการสอนเห็นว่า ยังปฏิบัติจริงน้อยอยู่

2.4 ผลการเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาวิชาการ ของครูธุรกิจที่สถานที่ทำงานปัจจุบันต่างกัน พบว่า ความต้องการพัฒนาวิชาการโดยตนเอง การพัฒนาวิชาการโดยวิทยาเขตจัดขึ้น และการพัฒนาวิชาการโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะ การพัฒนาครูให้เป็นมาตรฐานได้ ต้องแสวงหาเทคนิค และวิธีการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผล การวิจัยของ จุรินทร์ พึ่งผลพูล (2536 : 85) ที่ว่า ครูช่างอุตสาหกรรมมีความพร้อม หรือความรู้ความ เข้าใจในด้านเทคนิค และวิธีการสอนอยู่ในระดับปานกลาง และควรมีการพัฒนาในด้านเทคนิค และวิธี การสอนอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2532 :13) ที่ว่า การวัดผลและการประเมิน ผลการเรียนการสอน มิได้เน้นการสอบไล่ปลายปีเป็นสำคัญ แต่ต้องการให้ผู้สอนประเมินผล เพื่อปรับ บรุงการเรียนการสอนตลอดปี นั่นคือ ต้องการประเมินผลการเรียนเพื่อให้รู้ว่าผู้เรียน คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีวินัย และนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ หรือไม่เพียงใด มากกว่าการสามารถ ตอบคำถามได้ และในการพยายามให้ผู้สอนเป็นผู้สอบเอง ก็เพื่อจะให้ผู้สอนเห็นว่า ไม่จำเป็นต้องสอน เพื่อสอบ แต่จะสอนเพื่อให้เรียนในสิ่งที่จะเป็นประโยชน์เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนและสังคมนั้น ๆ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัย ความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะตามความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจ ดังนี้

1. การพัฒนาวิชาการโดยตนเอง ครูธุรกิจส่วนใหญ่มีความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพ ดังนั้นวิทยาเขตควรให้การสนับสนุน ส่งเสริมให้ครูธุรกิจมีโอกาสพัฒนาตนเองในทุก ด้าน เพื่อให้ครูธุรกิจมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. การพัฒนาวิชาการโดยวิทยาเขตจัดขึ้น ครูธุรกิจส่วนใหญ่มีความต้องการพัฒนาตนเองอยู่แล้ว ดังนั้น จึงจำเป็นที่วิทยาเขต จะต้องส่งเสริม อำนวยความสะดวกให้โอกาสครูได้รับการพัฒนา โดยทัดเทียมและเสมอภาคกัน

3. การพัฒนาวิชาการโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผู้บริหารจะต้อง กำหนดนโยบาย การพัฒนาบุคลากรไว้อย่างชัดเจน ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูธุรกิจได้เข้าร่วมกิจกรรม ประชุม อบรม หรือสัมมนา เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ อันจะทำให้ครูเกิดความกระตือรือร้น เกิดความพร้อมและมั่นใจมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการวิจัย บทบาทของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
2. ควรมีการวิจัย ความต้องการพัฒนาวิชาการ ของครูผู้สอนวิชาชีพสาขาอื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา คุณารักษ์. (2527) หลักสูตรและการพัฒนา. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2531). เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิตติศักดิ์ สมุทธารักษ์. (2536). สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาการสอนของครูข้างอุตสาหกรรมที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- เครือวัลย์ ลีมอภิชาติ.(2531). หลักและเทคนิคการจัดการฝึกอบรม และการพัฒนาแนวทางการวางแผนการเขียนโครงการและการบริหารโครงการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สยามศิลป์การพิมพ์.
- จิระภา รัตนวิบูลย์. (2540). การพัฒนาคนโดยวิธี *mentersh*. ในวารสารข้าราชการ. หน้า 71 – 76 ปีที่ 42 ฉบับที่ 4 กรกฎาคม – สิงหาคม.
- จำนง อติวัฒนสิทธิ์. (2541). การพัฒนาจริยธรรม. ในวารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์. หน้า 21 – 36 ปีที่ 13 ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน.
- จรัส คำรัตน์. (2534). ความต้องการในการพัฒนาการสอนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษามหาสารคาม. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม. จัดสำเนา.
- จิระพันธ์ พูลรัตน์. (2523). เอกสารประกอบการสอนวิชาประมวลการเรียนรู้และหลักการสอน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จรินทร์ พึ่งผลพล. (2536). สภาพความพร้อมและความต้องการในการพัฒนาด้านวิชาชีพของครูข้างอุตสาหกรรม ในทรรศนะของผู้บริหาร และครูข้างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตภาคเหนือ. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- โชค อ่อนพรม. (2530). การศึกษาความพร้อม และความต้องการพัฒนาด้านวิชาการของครูข้างอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาอาจารย์. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ถ่ายเอกสาร.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2531). หลักสูตรและแบบเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูธนบุรี.
- เทคโนโลยีราชมงคล, สถาบัน. (2535). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สหหลักสูตร 2 ปี สาขาวิชาช่างก่อสร้าง พุทธศักราช 2535. กรุงเทพฯ.
- ธำรง บัวศรี. (2531). ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและการพัฒนา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เอราวัณการพิมพ์.

บรรณานุกรม

- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2527). ก้าวเข้าสู่ผู้บริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
อนงค์ศิลป์การพิมพ์.
- เนื่องนิตย์ จำแก้ว.(2537).การศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของครูโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้
หลักสูตรมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การ
บริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บุญทัน ดอกไธสง และเอ็ด สาระภูมิ. (2528). ประสิทธิภาพการบริหารบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 1.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์รัชดา 84 แมเนจเม้นท์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535).การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : สหมิตรออฟเซต.
- พงศ์ หรดาล. (2531). การวางแผนการสอนอุตสาหกรรมศึกษาเชิงระบบ. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครู
พระนคร.
- พนัส หันาคินทร์. (2530).หลักการบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- พยอม วงศ์สารศรี. (2534).การบริหารงานบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พรานนกการ
พิมพ์.
- พิสิทธิ์ สารวิจิตร. (2540).การพัฒนาตนเอง กับการป้องกันปัญหาสุขภาพของตนและสังคม. ในวาร
สารบัณฑิตศึกษา หน้า 83 – 87 ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 กันยายน.
- พรศรี โรจน์เมฆี. (2540). ปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปรินูญานิพนธ์. กศ.ม ; มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ถ่ายเอกสาร.
- พิเชษฐ์ คงทน. (2528). การพัฒนาคุณภาพครูประจำการ. ในวารสารอาชีวศึกษา. 1(8). 31 :
พฤษภาคม.
- ไพฑูรย์ สีนารัตน์. (2524). การพัฒนาการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- วิชาการ, กรม. (2532). หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ.
- วาสนา สิงห์โกวินท์. (2528). เทคนิคการพัฒนาบุคคล. ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์และ
บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิไล แยมสาขา. (2541). การศึกษานอกโรงเรียน กับการพัฒนาประเทศในปัจจุบันและอนาคต. ในวาร
สารการศึกษานอกโรงเรียน หน้า 47 – 49 ปีที่ 1 ฉบับที่ 10 กันยายน.
- เมธี ปิยะคุณ. (2538).แนวความคิดในการพัฒนาบุคคล. ในวารสารการศึกษาต่อเนื่อง หน้า11– 12 ปี
ที่ 1 ฉบับที่ 2 กันยายน – ธันวาคม.
- เมธี ปิลันธนานนท์. (2529). การบริหารบุคลากรในวงการการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอ เอ
ส พรินติ้ง เฮาส์.

บรรณานุกรม

- รัตนา สุปัติ. (2528). การพัฒนาอาจารย์ด้านวิชาการในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินูณานิพนธ์. กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สงวน อินตะจวง. (2529). ความต้องการ และปัญหาในการพัฒนาครูประถมศึกษา ตามทรรศนะของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก. อัดสำเนา.
- สมควร ทรัพย์บำรุง. (2539). แนวความคิดการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์การ. ในจุลสารการศึกษาต่อเนื่อง หน้า 18 – 23 ปีที่ 8 มกราคม – เมษายน.
- สมเกียรติ สุพรรณชนะบุรี. (2540). พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และศักยภาพในการแข่งขัน : บทวิพากษ์เพื่อสำรวจตัวเอง และสร้างกรอบความคิด. ในข่าวนิคมอุตสาหกรรม หน้า 3 – 5 ปีที่ 7 ฉบับที่ 3 มิถุนายน – กันยายน.
- สัจด์ อุทรานันท์. (2529). การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมชาย วงษ์คล้าย. (2530). การสำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนของครูช่างอุตสาหกรรมที่ทำการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.อ.ม. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. อัดสำเนา.
- สมศักดิ์ สรสินธุ์. (2540). ปัญหาของอาจารย์เกี่ยวกับการเรียนการสอน โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยทวารวดี. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- สมาน รังสิโยกฤษณ์. (2530). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ : บริษัทประชาชน จำกัด.
- สุนทร จันทรศรี. (2530). การประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุนันท์ สังข์อ่อน. (2526). สื่อการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สุวรรณ ศรีคุณ. (2521). ปัญหาและความต้องการพัฒนาด้านวิชาการของอาจารย์วิทยาลัยครู ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวัฒน์ วรรณสาสน์. (2536). เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการสอนอุตสาหกรรมศึกษา. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.

บรรณานุกรม

- เสริม พัดชุมพร. (2529). การพัฒนาอาจารย์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในทรรศนะของผู้บริหารและอาจารย์มหาวิทยาลัย. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุดม เจียมเจริญ. (2530). แนวทางในการพัฒนาอาจารย์ของวิทยาลัยครูเพื่อสนองต่อพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.2527 ตามทรรศนะของหัวหน้าภาควิชาในวิทยาลัยครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อภิรักษ์ บุญยศักดิ์เสรี. (2534). การสำรวจปัญหาความต้องการและความต้องการและความคิดเห็นต่อวิธีการเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนของครู-อาจารย์ โรงเรียนสารพัดช่างสมุทรปราการ. ในเอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการเรื่อง การวิจัยทางการศึกษา และการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เล่มที่ 2 หน้า 1150 – 1154 กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- Good, Carter V. (1973). *Dicitionary of Eeducation*. 3 rd rd New York : McCraw Hill.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความร่วมมือ

ที่ ทม 1007/ ๐๕๖๗

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

15 กุมภาพันธ์ 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ผู้อำนวยการวิทยาเขตนนทบุรี ผู้อำนวยการวิทยาเขต
พระนครศรีอยุธยา ผู้อำนวยการวิทยาเขตอุเทนถวาย ผู้อำนวยการวิทยาเขตศาลายา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอารมย์ ทิมจำลอง นิสิตปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจ
ในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร" โดยมี
รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี เป็นประธานควบคุมการทำสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความ
จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากอาจารย์ โดยขออนุญาตให้อาจารย์ผู้สอน สาขาบริหารธุรกิจ จำนวน 5 คน
ตอบแบบสอบถามความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2542

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอารมย์ ทิมจำลอง
ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณ
เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร./โทรสาร. 258-4119

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความต้องการพัฒนาวิชาการของครุฑธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง () เกี่ยวกับสถานภาพของท่าน

1. อายุ () 1. ต่ำกว่า 30 ปี
() 2. 30 – 40 ปี
() 3. 41 ปีขึ้นไป
2. วุฒิการศึกษา
() 1. ปริญญาตรี
() 2. สูงกว่าปริญญาตรี
3. ประสบการณ์ในการทำงาน
() 1. ต่ำกว่า 5 ปี
() 2. 5 – 10 ปี
() 3. 11 ปีขึ้นไป
4. สถานที่ทำงานปัจจุบัน
() 1. วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ
() 2. วิทยาเขตนนทบุรี
() 3. วิทยาเขตพระนครเหนือ
() 4. วิทยาเขตอุเทนถวาย
() 5. วิทยาเขตศาลายา

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาวิชาการของครูธุรกิจในวิทยาเขตสาขาช่างก่อสร้าง
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย/ ลงในระดับของความต้องการในช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับความต้องการของท่าน

- 4 หมายถึง มีความต้องการพัฒนาวิชาการมากที่สุด
3 หมายถึง มีความต้องการพัฒนาวิชาการมาก
2 หมายถึง มีความต้องการพัฒนาวิชาการน้อย
1 หมายถึง มีความต้องการพัฒนาวิชาการน้อยที่สุด

การพัฒนาโดยตนเอง

ข้อที่	การพัฒนาวิชาการ	ระดับความต้องการ			
		มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1.	ด้านเนื้อหาวิชา นำผลงานวิจัยด้านบริหารธุรกิจมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน				
2.	เป็นสมาชิกวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางด้านบริหารธุรกิจมาศึกษา				
3.	ศึกษาค้นคว้าตำราต่าง ๆ จากห้องสมุด				
4.	ฝึกทักษะในการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาทางด้านบริหารธุรกิจ				
5.	จูงใจให้ผู้เรียนมีความคิดไปในแนวทางที่เหมาะสม				
6.	ด้านวิธีการสอน ค้นคว้าหาวิธีการสอนแบบใหม่ ๆ อยู่เสมอ				
7.	นำวิทยาการใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ประกอบการสอน				
8.	จัดทำแผนการสอนอย่างสม่ำเสมอ				
9.	ฝึกปฏิบัติการสอนก่อนทำการสอนจริง				
10.	พัฒนา และส่งเสริมจริยธรรม คุณธรรม เจตคติที่ดีในการเรียนวิชาด้านบริหารธุรกิจ				

การพัฒนาโดยตนเอง(ต่อ)

ข้อที่	การพัฒนาวิชาการ	ระดับความต้องการ			
		มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
11.	ด้านสื่อการสอน เลือกสื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับวิชาที่สอน				
12.	จัดเตรียมอุปกรณ์การสอนครบถ้วนตามเนื้อหา				
13.	รับการอบรมในการใช้สื่อที่ทันสมัย				
14.	ทดลองการใช้สื่อที่ทันสมัยอย่างสม่ำเสมอ				
15.	นำสื่อที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในการสอน				
16.	ด้านสื่อการวัดและประเมินผล การสร้างข้อสอบที่เป็นมาตรฐาน				
17.	กำหนดคะแนนให้สอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม				
18.	ศึกษาคู่มือการวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน				
19.	ประเมินประสิทธิภาพการสอนในรายวิชาบริหารธุรกิจ จากผู้เรียน				

การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น

ข้อที่	การพัฒนาวิชาการ	ระดับความต้องการ			
		มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
20.	ด้านเนื้อหาวิชา จัดให้มีการปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่และเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอกมาเป็นวิทยากรบรรยายเกี่ยวกับด้านบริหารธุรกิจ				
21.	ส่งเสริมสนับสนุนให้เขียนเอกสารประกอบรายวิชาที่สอน				
22.	ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่เอกสารทางวิชาการด้านบริหาร ธุรกิจของคณาจารย์ผู้สอนด้านบริหารธุรกิจ				
23.	สนับสนุนให้อาจารย์ไปศึกษาต่อทั้งภายในและภายนอก ประเทศ				
24.	แก้ไขปัญหา อุปสรรคทางด้านวิชาบริหารธุรกิจให้กับ อาจารย์ผู้สอน				
25.	ด้านวิธีการสอน มีโครงการพัฒนาครูให้มีความรู้เกี่ยวกับ เทคนิคการสอน ใหม่ๆ				
26.	จัดการสาธิตการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาธุรกิจ				
27.	มีการฝึกอบรมบุคลากรเกี่ยวกับลักษณะอาจารย์ผู้สอน ด้านบริหารธุรกิจ				
28.	จัดทำคู่มือวิชาการเกี่ยวกับการสอน และแผนการสอนให้ เป็นปัจจุบัน				
29.	กระตุ้นให้อาจารย์ผู้สอนด้านบริหารธุรกิจเกิดทักษะการริ เริ่มสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนการสอนแนวใหม่ ๆ				
30.	ด้านสื่อการสอน จัดห้อง หรือสถานที่ เอื้อต่อการผลิตเอกสารประกอบการ สอน				
31.	ส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ในการผลิตการใช้สื่อ ประกอบการสอนโดยใช้วัสดุเหลือใช้และราคาถูก				

การพัฒนาโดยวิทยาเขตจัดขึ้น(ต่อ)

ข้อที่	การพัฒนาวิชาการ	ระดับความต้องการ			
		มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
32.	ด้านสื่อการสอน(ต่อ) จัดให้มีห้องสื่อการเรียนหรือมีที่จัดเก็บสื่ออย่างมีระบบ				
33.	จัดให้มีการอบรมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการเรียนการสอน				
34.	ด้านการวัดและประเมินผล จัดอบรมการวัดและประเมินผล โดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญ				
35.	จัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างอาจารย์ที่มีประสบการณ์กับอาจารย์ใหม่ เกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผล				
36.	กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลร่วมกัน ให้เป็นไปในแนวเดียวกัน				
37.	ส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์จากวิทยาเขตเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดทำคู่มือ การประเมินผลการเรียนการสอน				

การพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ข้อที่	การพัฒนาวิชาการ	ระดับความต้องการ			
		มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
38.	ด้านเนื้อหาวิชา ส่งเสริมสนับสนุนให้ศึกษาต่อทั้งภายในและภายนอกประเทศ				
39.	สนับสนุนเพื่อจัดทำโครงการประชุมสัมมนา อบรมและดูงาน				
40.	สนับสนุนงบประมาณในการทำผลงานทางวิชาการ				
41.	สนับสนุนให้เข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการที่หน่วยงานอื่นจัดขึ้น				
42.	ให้มีการบริการด้านจดหมายข่าว หรือจุลสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านวิชาการแก่ผู้สอนด้านบริหารธุรกิจ				
43.	ด้านวิธีการสอน มีโครงการพัฒนาบุคลากร อาจารย์ผู้สอนด้านบริหารธุรกิจ เพื่อประโยชน์ต่อประสิทธิภาพทางการสอน				
44.	มีโครงการฝึกอบรมเกี่ยวกับเทคนิคด้านการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ทางด้านบริหารธุรกิจ				
45.	สนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนด้านบริหารธุรกิจ มีความรู้ในกระบวนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง				
46.	ส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาเทคนิควิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอนด้านบริหารธุรกิจ				
47.	ด้านสื่อการสอน จัดให้มีการชี้แจงและแนะนำครูให้เห็นความสำคัญและประโยชน์ของการใช้สื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร				
48.	จัดให้มีโครงการอบรม สัมมนาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การใช้สื่อการเรียนการสอน				

การพัฒนาโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล(ต่อ)

ข้อที่	การพัฒนาวิชาการ	ระดับความต้องการ			
		มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
49.	ด้านสื่อการสอน(ต่อ) จัดให้มีโครงการผลิตตำราหรือเอกสารทางวิชาการให้กับ ผู้สอน				
50.	สนับสนุนงบประมาณในการผลิตสื่อการสอน				
51.	ด้านการวัดและประเมินผล จัดให้มีการชี้แจงแนะนำครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน				
52.	จัดบริการคู่มือด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ให้ทั่วถึง				
53.	จัดให้ครูมีส่วนร่วมในการจัดทำคู่มือวัดและประเมินผลการ เรียนการสอน				
54.	จัดให้มีการสัมมนาร่วมกันในเรื่องการประเมินผลการเรียน การสอนระหว่างครูผู้สอนด้านบริหารธุรกิจด้วยกัน				
55.	ส่งเสริมการฝึกอบรมเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ ใช้ในการวัดและประเมินผล				

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาวิชาการของครูผู้สอน
ด้านบริหารธุรกิจ

1.เนื้อหาวิชา.....

.....

2.วิธีการสอน.....

.....

3.การใช้สื่อการสอน.....

.....

4.การวัดและประเมินผล.....

.....

ภาคผนวก ค
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตน์ รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาการวัดผลและ
วิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์สำอองค์ งามวิชา รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. นางกรรณก รุจินาม หัวหน้าแผนกแนะแนว วิทยาเขตอุเทนถวาย สถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	น.ส.อารมย์ ทิมจำลอง
เกิด	14 กรกฎาคม 2502
สถานที่เกิด	เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	25/27 ถ.จรัญสนิทวงศ์ ตรอกไฟ ต.บางขุนศรี เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งงาน	อาจารย์ 1 ระดับ 5
สถานที่ทำงาน	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตอู่เทนมวาย
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2531	ศศ.บ. (การจัดการทั่วไป) จาก วิทยาลัยครูสวนสุนันทา
พ.ศ. 2542	กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร